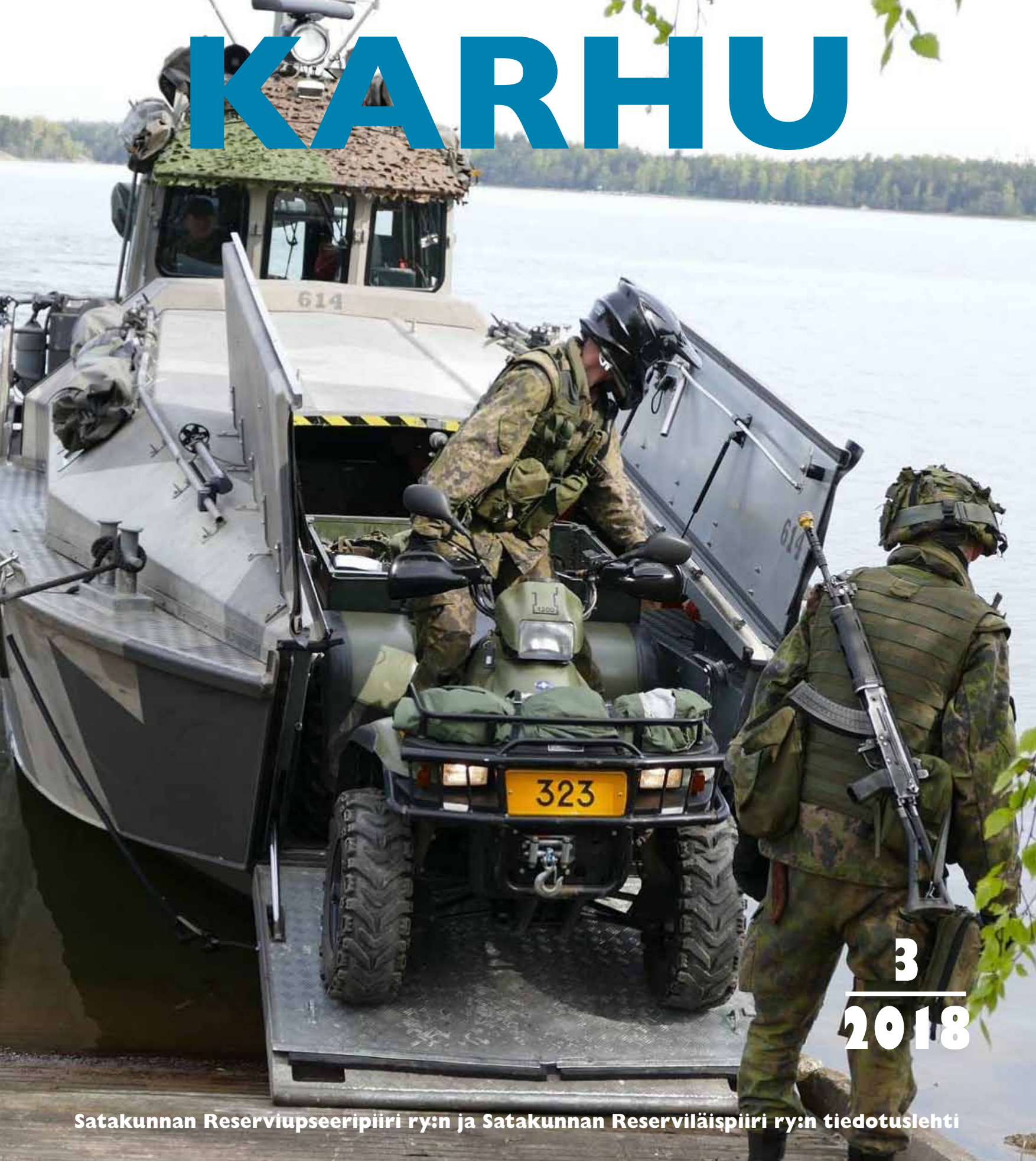

KARHU

3
2018

Rauman Seudun Reserviläisten RAU-maja	4
Porin yliopistokeskuksessa puhuttiin puolustusvoimista	6
Kuvasatoa kesäisestä Suomi-Areenasta	10
Monipuolinen reserviläispäivä Laviassa	12
Kauvatsapäivä Kokemäellä	14
Reserviupseerit tutustumassa ohjusvene Poriin	16
Kutsunnat – Suomalaisen asevelvollisuuden kivijalka	18
Poliisin asetietojärjestelmän käyttöönotto viivästyy	22
Ampuma-aserikos	24
Naiset ampuivat Huittisissa	26
Harjavallassa järjestettiin SRA-kurssi	28
Sissipuukko-sarjakilpailu	29
Jokamieskilpailu järjestettiin Nakkilassa	31
M.E.S.A.	32
Lukiolaiset tutustumassa puolustusvoimiin	34
Satakunnan reservipiirien maastokilpailu	36
Petri Ranta menestyi SRA:n mestaruuskilpailuissa	36
Satakunnan reservipiirien avoin perinneasekilpailu	37
SYYSKOKOUKSIA	38

Kannen kuva: puolustusvoimat.

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Reservipiireille uudet puheenjohtajat

Merkitykselliseksi koetulle toiminnalle on edelleen kysyntää. Reserviläistoiminta tähtää vapaiden arvojen puolustamiseen ja sille on hyvin kysyntää tämän päivän Suomessa. Erityisen hyvin tämä näkyy Reserviläisliiton kasvavassa jäsenmäärässä. Reserviupseereiden tilanne on toinen – jäsenmäärä on jo pitkään ollut laskeva trendi. Tämä ei suinkaan johdu siitä, etteikö reserviupseerien toimintaa koettaisi merkitykselliseksi, vaan yksinkertaisesti siitä, että reserviupseereita koulutetaan nykyään aiempia vuosikymmeniä vähemmän.

Kauteni Satakunnan Reserviupseeripiirin puheenjohtajana lähenee loppuaan. Olen ilmoittanut, etten ole enää käytettävissä tehtävään vuonna 2019 ja saman on ilmoittanut myös Satakunnan Reserviläispiirin puheenjohtaja. Reservipiirien syyskokouksissa Huovinrinteen Upseerikerholla tullaan siis valitsemaan molemmille piireille uudet puheenjohtajat.

Reserviipiirin toiminta pohjautuu vapaaehtoisuuteen. Ilman vapaaehtoisia ei olisi toimintaakaan. Kiitos aktiivisten toimijoiden, reserviläistoimintaa ollaan voitu Satakunnassa järjestää ja järjestetään jatkossakin. Tosin liian usein huomaa toiminnan käytännönjärjestelyjen kasaantuvan liian harvoille. Reserviläistoiminta on yhteistyötä. Osaltani haluan rohkasta ja kannustaa uusia toimijoita osallistumaan toiminnan käytännönjärjestelyihin. Yhdistysten syyskokoukset ovat hyviä tilaisuuksia aktivoitua mukaan toimintaan ja tutustua oman yhdistyksen toimijoihin.

Ilmastomuutos aikamme suurin turvallisuushuuhka

Tutkimusten mukaan ilmastomuutos moninkertaistaa riskit konfliktien syntyyn ja ajaa ihmisiä ilmastopakolaisiksi. Esimerkiksi arabikevään ja Syyrian konfliktin taustalla on yhtenä tekijänä nähty ilmastomuutos. Suomessakin koettujen ennätyshelteiden ja pitkien sateettomien kausien on arvioitu yleistävän. Porin superviikolle osunut hellejakso aiheutti vedenkulutukseen piikin, mikä aiheutti arvailuja veden riittävyydestä kaikille kaupungissa oleville. Raumalla puolestaan koettiin heinäkuun lopussa vedenpaisumus, kun paikoilleen jähmettynyt sade- ja ukkosrintama teki kaupungista hetkessä Suomen Venetsian. Ilmastomuutoksen seurauksena sään ääri-ilmiöt ovat yhä yleisempiä.

Ilmastomuutos näillä näkymin vain kiihtyy ja tähän mennessä on nähty vasta pieni esinäytös siitä, mitä tuleman pitää. Maapallon jäätiköt sulavat vauhdilla, niin vuoristoissa kuin napa-alueilla. Kaikilla maailman mantereilla lumi- ja jääpeitteiset vuoret toimivat maapallon vesitorneina, jotka ruokkivat sulamisvesillään valuma-alueita kuivina kausina. Näköpiirissä on, että kuivista kausista tulee todella kuivia, jos vesitorneissa ei ole tulevaisuudessa enää vettä.

Jo nyt yli kaksi miljardia ihmistä elää alueilla, joissa on niukat vesivarannot. Maltillisten arvioiden mukaan vuonna 2050 peräti viisi miljardia ihmistä kärsii ruuan ja puhtaan veden puutteesta, mikä lisäisi ilmastopakolaisuutta merkittävästi. Suomeen voi hakeutua seuraavien kolmen vuosikymmenen aikana yli 100 miljoonaa ilmastopakolaista!

Puolustusvoimissakin on herätty ilmastomuutokseen ja keväällä järjestettiin ensimmäinen ilmastomuutokseen keskittynyt maanpuolustuskurssin erikoiskurssi. Ilmastomuutos valittiin kurssin teemaksi ensimmäistä kertaa eversti Mika Kalliomaan aloitteesta. Puolustusvoimien rooli lämpenevässä maailmassa on vielä avoin, mutta karuimmillaan se voisi tarkoittaa valtion rajojen aseellista puolustamista miljoonilta ilmastopakolaisilta.

EEMELI LAPPALAINEN
puheenjohtaja
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry

50 neliön mökissä on sauna pukuhuoneineen ja kunnollinen tupa takkoineen. Terrassilla seisovat syysateelta suojassa Kauko Suominen ja Simo Kartano.

Rauman Seudun Reserviläisten RAU-maja valmistui pitkän linjan reserviläisten talkootyönä

Rauman Seudun Reserviläisten RAU-majaa Lamminkulmalta Kollan kylässä esittelivät **Simo Kartano** ja **Kauko Suominen**. Samalla keskusteltiin reserviläistoiminnan muutoksesta. Simo Kartano on ollut reserviläistoiminnassa mukana vuodesta 1963

lähtien. Vuonna 2010 hänet nimettiin yhdistyksen kunniapuheenjohtajaksi.

– Muistan, että se oli lokakuuta, kun liityin Rauman reservin aliupseereihin. Tyttöystäväni isä ja tuleva appiukkonni kysyi minulta, että oliko minulla moottori-

sahaa. Ja kun oli, niin pääsin heti aliupseerien polttopuutalkoisiin, kertoo Simo Kartano.

Kauko Suominen liittyi yhdistykseen 1960-luvun lopulla ja on toiminut siinä aktiivisesti 70-luvun alkuvuosista lähtien.

Hän on toiminut 30 vuotta RAU-majan isäntänä aina näihin päiviin asti.

Urheilu ja talkootyöt yhdistivät Simo Kartano kertoo, että urheilutoiminta, kilpaileminen ja kilpailuiden järjestäminen, on ollut aina jäsenistöä yhdistävä voima.

– ST-tarkkuusajo oli iso juttu 1960-luvulla. Siinä oli suunnistusta ja reserviläisversiossa myös ammuntaa. Meillä oli parhaimmillaan viisi aktiivista partiota ja kilpailujen järjestämisessä tarvittiin paljon talkooväkeä. Kerran sijoitumme SM-kisoissa jopa toiseksi. Voitto olisi tullut, jos olisin pysähtynyt erään pistoraitteen eteen, kuten säännöt vaativat.

Kartano ja Suominen muistelevat ampuksen ja maastokisojen olleen ykköslajeja 1970-luvulla.

– Yhdistyksen jokamieskisassa saattoi olla jopa 50 osallistujaa. Pistooliampumahiihtokin oli suosittua.

1980-luvulla alkoi innokas jotostoimin-

Lähdin lautoja räntäsateessa

traktorilla noutamaan ja

kuormasta tuli paljon isompi

kuin oli alunperin tarkoitus.

Kytकिन petti matkalla, mutta

tarvikkeet saatiin perille.

ta. Laitilalaisten kanssa Parikkalan jotokseenkin ajoi koko bussilastillinen partiota Simo Kartanon toimiessa kuljettajana. Tämä innostus poiki vielä 2017 yhdessä Reserviupseerien kanssa järjestetyn valtakunnallisen jotoksen.

RAU-maja

oli vuosien ponnistus

– Kun pankkimyllerrysten seurauksena 1985 kerhohuoneemme Raumanlinnassa

kuvat: Juhani Lukka

Kauko Suominen ja Simo Kartano tutkivat vihkoon kirjattuja talkootunteja, jotka kertyivät RAU-majaa rakentaessa. He molemmat olivat alusta saakka mukana tavalla työpanoksella.

oli uhattuna, niin etsimme uutta paikkaa luonnon keskeltä. Erinäisten vaiheiden jälkeen päädyttiin siihen, että Eeva ja Kauko Suominen tämän maapohjan meille lahjoitti, kertoo Simo Kartano.

– Muistan hyvin, kun tänne ensimmäistä kertaa pahaista tietä pitkin rämmittiin. Oma maatilamme sijaitsi noin kilometrin päässä tästä metsäisestä tontista. Vuonna -88 aloitettiin majan rakentaminen, Kauko Suominen jatkaa.

Rakennustarvikkeita saatiin lahjoituksina. Ilman rahaa ei kuitenkaan selvitty. Hankkeesta tiedotettiin RAU-viestissä ja lehden välissä oli pankkisiirto vapaaehtoisia lahjoituksia varten.

– Lopettaneelta sahalta ilmoitettiin, että heiltä voi hakea lautatavaraa. He sanoivat sitä ”Australian pontiksi” ja sitä näkyy täällä majan seinissä sisäverhoiluna. Lähdin lautoja räntäsateessa traktorilla noutamaan ja kuormasta tuli paljon isompi kuin oli alunperin tarkoitus. Kytकिन petti matkalla, mutta tarvikkeet saatiin perille. Kattolaudat on ostotavaraa ja ikkunat ja ovet olen tehnyt itse, Kauko kertoo majan rakennusvaiheita.

Majan viereen tehtiin lampi. Kyseisestä paikalta oli aikoinaan haettu soraa, joten jonkinlainen kuoppa oli valmiina. Kun alueella oli hyvä lähde, vettä on riittänyt lam-messa aina riittävä määrä uimiseen.

Talkootöihin osallistui kaikkiaan noin 50 henkilöä. Toisten osuus oli muutamia tunteja ja toisten jopa satoja. Kauko Suomisen talkootuntien määrä oli valtava. Majan viralliset vihkiäiset pidettiin syksyllä 1992. Nimeksi valittiin yksinkertainen ja hyvin tarkoitustaan kuvaava RAU-maja.

Mökkiä on käytetty mm. kokous- ja kilpailupaikkana. Oman jäsenistön lisäksi viihtyisää mökkiä vuokrataan myös ulkopuolisille. Varauskirja löytyy Rauman Seudun Reserviläisten nettivuilta.

JUHANI LUKKA

Maanpuolustushenkisiä kuuntelijoita saapui Porin yliopistokeskukseen salin täydeltä.

kuvat: Juhani Lukka

Porin yliopistokeskuksessa puhuttiin Suomen puolustusvoimat – sotien jälkeinen kehitys ja nykytila

Satakunnan Maanpuolustusyhdistys järjesti 19. syyskuuta puolustusvoimien 100-vuotisen taipaleen kunniaksi mielenkiintoisen esitelmätilaisuuden Suomen puolustuksen kehityksestä ja nykytilasta. Kaksi erinomaista puhujaa ja asiantuntijaa, maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri Markku Myllykangas ja kansanedustaja, puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Ilkka Kanerva, kertoivat tiivistetysti ajan-kohtaisinta tietoa maanpuolustuksesta. Porin yliopistokeskukseen oli kokoontunut salin täydeltä kiinnostuneita kuuliijoita.

Satakunnan Maanpuolustusyhdistyksen puheenjohtajan **Markku Savisen** toivotettua illan esiintyjät ja yleisön tervetulleeksi tilaisuuden käynnisti satakuntalaisille tuttu kenraalimajuri **Markku Myllykangas**. Hän totesi heti aluksi turvallisuusympäristön muuttuneen selvästi viime vuosina:

- Itämerellä Kaliningradin aluetta

ruokkivan Venäjän aktiivisuus on kasvanut huomattavasti. Samalla ovat aktivoituneet myös länsimaat. Lisääntyneen laivaliikenteen ja ilmatoiminnan johdosta kohtalokaiden vahinkojen mahdollisuus kasvaa.

Tilanne Pohjois-Euroopassa muuttunut

Kun samaan aikaan kynnys voimankäyttöön on vähentynyt ja aika ennakoitiin lyhentynyt, tilanteen muutokset ovat yhä vaikeammin ennustettavissa. Tämä nähtiin esimerkiksi Venäjän toiminnassa Krimillä ja Itä-Ukrainassa. Selviä indikaattoreita kon-

fliktista ei ollut havaittavissa – puhumatta-kaan siitä, että kukaan olisi varoittanut sotoimien mahdollisuudesta.

– Pohjois-Euroopassa turvallisuustilanteen muutos näkyy selvästi ainakin Itämeren valtioiden politiikassa. Etelä-Euroopassa kiinnostus suuntautuu enemmän pakolaispolitiikkaan, Myllykangas toteaa.

– Suomi on NATO:n ja Venäjän välissä. Mitään selvää sotilaallista uhkaa ei ole havaittavissa, mutta tietoverkkojen ja sosiaalisen median kautta meihin yritetään vaikuttaa joka päivä.

Myllykangas muistuttaa, että muuttu-

vaan tilanteeseen on valmistauduttu myös lainsäädännöllisin keinoin. Toteutuneita lakimuutoksia ovat mm. *asevelvollisten käytön tehostaminen valmiudellisista syistä* ja *aluevalvontalain muutokset tunnusmerkettömyyden so-tilaalliseen uhkaan vastaamiseksi*. Valmistelulla olevista lakihankkeista mainittakoon *sotilastiedustelulaki* sekä *kaksoiskansalaisuuteen liittyvän lainsäädännön tarkistaminen*.

Erinomaista palautetta

– Puolustusvoimat valmistautuvat pahimman varalle – eli sota on se pahin. Toivon silti joka aamu, että en joutuisi koulutustani vastaavaan työhön, korosti Markku Myllykangas.

Maavoimien rakennetta hän kuvaa, että se joillain mittareilla enemmän kuin puolet puolustusvoimien kokonaisuudesta.

– Maavoimien rauhanajan tehtävä on tuottaa sota-ajan suorituskykyä. Maavoimien tehtävistä tärkeimpiä ovat maanpuolustuksen lisäksi virka-avun antaminen ja kansainvälinen kriisinhallinta, jonka painopiste on tällä hetkellä Lähi-Idässä. Kansainvälinen harjoitustoiminta on lisääntynyt voimakkaasti ja sen kautta saamme tietoa, taitoa ja kokemusta. Samalla myös puolustuskykymme uskottavuus kasvaa. Olemme saaneet runsaasti kiitosta varusmiestemme koulutustasosta, joka on kansainvälisillä mittareilla korkeatasoista. Toisaalta myös varusmiehiltä ja reserviläisiltä saamamme palaute on parempaa kuin koskaan aikaisemmin.

Maavoimien valmius kehittyä

– Nyt olemme siirtyneet koulutusorganisaatiosta valmiusorganisaatioksi. Meillä on satoja sotilaita joka hetki lähtövalmiina, maavoimien esikuntapäällikkö toteaa.

Maavoimien valmius rakentuu suunnitelluista tehtävistä, valmistellusta perustamisesta, nykyaikaisesti varustetusta valmi-

jatkuu

Maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri Markku Myllykangas kertoi, että varusmiehiltä ja reserviläisiltä saatu palaute on parempaa kuin koskaan aikaisemmin.

usjoukosta, materiaalin kunnossapidosta, koulutetuista ja tehtäviin harjoitetuista joukoista, joukkojen yhteistoimintakyvystä ja korkeasta maanpuolustustahdosta.

Erityisen ylpeä kenraalimajuri Myllykangas on valmiusyksikköjen värväyksen onnistumisesta.

– On hienoa, että monet varusmiehet valitsevat pidemmän palvelusajan saadakseen lisää koulutusta. Palaute on ollut joka suunnasta erinomainen.

Myllykangas vakuuttaa, että maavoimat eivät ole jäämässä ilma- ja merivoimien jalkoihin, vaikka niiden hankinnat ovatkin näkyvästi julkisuudessa.

– Maavoimilla on käytössään runsaasti käyttökelpoista kalustoa, jota on hankittu eri aikoina monesta eri suunnasta. Meillä on materiaalia, joka ei vanhene koskaan, esimerkkinä siitä 122H63-kenttätykki. Olemme ostaneet myös käytettynä erinomaista kalustoa, joista mainittakoon Hollannista hankitut Leopard 2 A6 taistelupanssarivaunut. Lisäksi suuri osa materiaalista on modernisoitavissa seuraavan vuosikymmenen käyttöön.

Uusimmasta keihäänkärkihankinnoista Myllykangas mainitsee digitaalisen johtamisjärjestelmän. Digitaalista kehitystä edustavat myös simulaattorit, jotka mahdollistavat edullisen ja tehokkaan tavan harjoitella ennen käytännön maastoharjoituksia.

Uutta on lisäksi Koulutus 2020 -ohjelma, jolla kehitetään kutsuntajärjestelmää, palvelusvalintoja, koulutusjärjestelmää kokonaisuudessaan sekä koulutusmenetelmiä. Tavoitteena on yhtäaikaan vaikuttava ja kustannustehokas koulutus, joka vastaa tulevaisuuden turvallisuusympäristön haasteisiin. Koulutuksessa hyödynnetään nykyaista teknologiaa.

– Maavoimilla menee nyt hyvin. Samalla varaudumme aktiivisesti tulevaisuuteen, tiivistää maavoimien esikuntapäällikkö, kenraalimajuri Markku Myllykangas.

Puolustusvaliokunnan näkemykset puolustusvoimien nykytilasta ja kehittämisestä

Kansanedustaja, puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Ilkka Kanerva

– Se, miten Suomen asiaa hoidetaan, voisi tiivistää kolmeen sanaan, jotka alkavat D-kirjaimella, aloittaa **Ilkka Kanerva** mielenkiintoisen esityksensä.

Ensimmäinen niistä on Kanervan mukaan ”*diplomacy*”, diplomatia.

– Saamme esimerkin onnistuneesta diplomatiasta, kun ensin muistelemme, mikä oli maamme asema sotien jäkeen – liikkumavaramme oli olematon. Venäläiset olivat tykinkantaman päässä pääkaupungista ja velvontakomissio puuttui kaikkeen. Suomi vielä 1950-luvun puolivälissä mietti Paasikiven johdolla, onko meillä varaa ja uskallusta liittyä Pohjoismaiden neuvostoon tai YK:hon. Ero nykypäivään on siis valtava, Kanerva korostaa.

Hänen mielestään ei voi olla sattumaa, että Suomi on kansainvälisillä karkisijoilla mitattaessa koulutusta, hyvinvoitua tai onnellisuutta.

– Polvet ovat voineet välillä vähän notkahdella, mutta Suomen valtiojohto on määrätietoisesti pyrkinyt vapaaksi ja itsenäiseksi pohjoismaiseksi demokratiaksi. Tässä tapauksessa diplomatia on tarkoittanut sitä, että pieni valtio on löytänyt keinot edetä kohti tavoitteitaan.

Toinen tärkeä sana Kanervan listalla on ”*deterrent*”, eli pelote.

– Pelotteella tarkoitetaan sitä, että laitetaan mahdollinen vihollinen miettimään, mikä on hyökkäyksen hinta.

Kanerva muistuttaa, että nykyään konfliktit ovat vain harvoin sellaisia, joissa kahden valtion joukot taistelevat keskenään. Yhä useammin ajaututaan tilanteeseen, jossa eletään sodan ja rauhan välitilassa.

– Meitä koetellaan yhä pirullisemmin ja älykkäämmin. Tunkeutuminen keskeisiin tietojärjestelmiin on jatkuvaa. Tässä tilanteessa tiedustelulainsäädännön kehittäminen on välttämätöntä ja tarvitsemme myös kansainvälistä tiedusteluyhteistyötä. Ettemme vain olisi olleet tässäkin suhteessa liian hyväuskoisia, Kanerva pohtii.

Kolmas D-sana listalla on ”*defense*” eli puolustuskyky.

– Suomi ei ole KOSKAAN valmistautunut varaamaan rahaa puolustukseen yhtä paljon kuin nyt. Tietysti siitä suuren osan nielevät valmisteilla olevat laivaston ja ilmapuimien hankinnat. Osa rahasta menee kuitenkin maavoimien toimintakyvyn ylläpitoon. Maavoimat on selkärankamme. Tämä on selvä realiteetti.

Kanervan mukaan Suomen puolustuskyky kestää täysin vertailun länsimaisiin kumppaneihin. Asevelvollisuusarmeijan korkeaa koulutustasoa ihaillaan kaikkialla.

– Kaikenlaiset kriisit Itämeren alueella ovat meille riski. Venäjä turvaa siellä varmasti asemansa, eikä NATOkaan voi edustaa luopua. Polttopisteessä ovat Gotlanti ja ”eräs toinen tärkeä saari”.

– Meillä pitää olla suorituskykyä ja us-

kottavuutta, jotta turvaamme toimintakykymme. Siihen tarvitaan euroja ja kansainvälistä yhteistyötä.

Kahdenkeskisistä yhteistyökumppaneista Kanervan mukaan tärkein on Ruotsi, joka on ehdoton ja läheinen lisävoimavara. Toinen tärkeä on murskaavan sotilaallisen kapasiteetin omaava Yhdysvallat. Unohdetaan ei sovi Iso-Britanniaa, joka on yhä vahva sotilaallinen toimija tai Saksaa, jolla on Euroopassa vaahvaa taloudellinen ja poliittinen painoarvo. Yhteistyötä Ranskan ja Viron kanssa ei tule edelleenkaan väheksyä.

Yhteistyöryhmittymistä kannattaa mainita Northern Group ja Nordefco.

– Kannatan yhteistoimintaa EU:n puitteissa, mutta on muistettava, ettei se ole sotilaallinen liittoutuma – vaikka sisältääkin tiettyjä sotilaallisia elementtejä. NATO on Euroopan sotilaallinen nyrkki. Pitää siitä tai ei, niin sillä on kuitenkin merkittävä pelotevaikutus. Jo se on riittävä syy pitää yllä toimivaa yhteistyötä. Kansainväliset sotaharjoitukset, joihin suomalaisia joukkoja osallistuu aktiivisesti, ylläpitävät mahdollisuutta ottaa vastaan ja antaa sotilaallista

apua.

Yhteisharjoitukset nähdään nykyään luonnollisena tapana ylläpitää sotilaallista valmiutta. Itse pidän sitä tärkeänä voimavarana ja merkittävänä keinona kehittää puolustusvoimien toimintavalmiutta. Yli kaiken on kuitenkin edelleen maanpuolustus tahto. Suomalainen nainen ja mies ovat onneksi sen ymmärtäneet, tiivistää puolustusvaliokunnan puheenjohtaja Ilkka Kanerva.

JUHANI LUKKA

Kansanedustajan, puolustusvaliokunnan puheenjohtajan Ilkka Kanervan mukaan Suomen puolustuskyky kestää täysin vertailun länsimaisiin kumppaneihin – Asevelvollisuusarmeijan korkeaa koulutustasoa ihaillaan kaikkialla.

Kuvasatoa kesäisestä Suomi-Areenasta

Midnight Hawks taitolento-osasto esitteli taitojaan Porin keskustan yllä.

Paneelikeskustelun vapaaehtoisten rooleista yhteiskunnan kokonaisturvallisuudessa juonsi Janne Rauhala. Paneelisteina Tapio Peltomäki, Mervi Liimatainen, Ilpo Pohjola, Anne Holmlund, Mikko Halkilahti, Elisabeth Rehn.

Vihollisjoukkoja kuvantaneet kuljetuspanssarivaunuja ammuttiin taistelunäytöksessä.

Leopard-taistelupanssarivaunut osallistuivat puolustusvoimien taistelunäytökseen Kirjurinluodolla.

Taistelunäytöstä seurasi runsas yleisö.

kuvat: Eemeli Lappalainen

Monipuolinen reserviläispäivä Laviassa

Syyskuun ensimmäisenä lauantaina Lavian Metsästysseuran majalla ja Lavian ampumaradalla pidettyyn Reserviläispäivään osallistui yli 50 henkilöä. Järjestelyistä vastasivat Lavian Seudun Reserviläiset, Lavianseudun Reserviupseerikerho ja Lounais-Suomen MPK:n Satakunnan sotilaskoulutusosasto. Päivän aikana kuultiin useampi puhe ja harjoiteltiin ampumista.

– Reserviläisyhdistykset muodostavat Suomen suurimman ja halvimman ampumaseuran, totesi Satakunnan Reserviläispiirin puheenjohtaja **Tomi Nikkanen**. Hän kertasi puheessaan reserviläistoiminnan alkuaikoja ja päätyi hahmottelemaan tulevaa.

Toiminta käynnistyi 1930-luvulla ja ensimmäinen yhdistys, Helsingin Reserviläiset ry perustettiin jo vuonna 1935. Alusta asti on yhdistystoiminnan tehtäviksi luettu maanpuolustustahdon, sotilaan perustaitojen ja fyysisen kunnon ylläpito.

Vuonna 1955 perustettu Reserviläisliitto muodostuu 18 maakunnallisesta piiristä, 326 paikallisesta jäsenyhdistyksestä ja henkilöjäseniä on noin 37 000.

– Liiton toiminnan arvoja ovat isänmaallisuus, samanarvoisuus ja luotettavuus, jatkoi Nikkanen ja liputti sovelletun reserviläisammunnan puolesta.

– SRA-toiminnassa on mukana noin 8 000 henkeä, ja lajia harrastavien reserviläis-

ten tilanteenmukainen ampumataito kehittyy erilaisten rastitehtävien ja ampumasentojen myötä, totesi Nikkanen.

Satakunnan Reserviupseeripiirin varapuheenjohtaja **Pekka Rikala** kehaisi puheessaan lavialaisten olleen yhdistystoiminnan pioneereja piirin alueella.

– Lavianseudun Reserviupseerikerho oli heti kolmas paikkakunta Rauman ja Porin jälkeen, johon perustettiin oma yhdistys. Elettiin vuotta 1936, ja itse piiritoiminta alkoi vasta vuosikymmentä myöhemmin, kertoi Rikala.

– Satakunnan Reserviupseerien toiminnassa on veteraanityö ollut kantava voima. Upseereita ja reserviläisiä yhdistävät MPK-toiminta ja Reserviläinen -lehti, hän jatkoi. Puheen lopuksi palkittiin Lavianseudun Reserviupseerikerhon puheenjohtaja **Pauli Ylitalo** Satakunnan Reserviläispiirin pronsisella ansiomitalilla numero 44.

MPK-koulutuspäällikkö **Antti Koske-la** totesi MPK:n toiminnan arvojen kiteytyvän kirjaimiin IVO: isänmaallisuus, vastuullisuus ja osaaminen. Laman myötä 1990-luvulla siirtyi koulutusvastuu vapaaehtoisissa harjoituksissa MPK:lle.

– Periaatteemme on, että reserviläinen kouluttaa reserviläistä. Kursseilla on aluksi lyhyt luento ja sen jälkeen siirrytään käytäntöön, kiteytti Koskela toimintaa.

Meneillään oleva vapaaehtoista maanpuolustusta koskeva lainsäädännön kehittä-

mishanke saa lainvoiman aikaisintaan vuonna 2020. Tällöin sotilaallinen koulutus olisi yksin Puolustusvoimien tehtävä ja MPK:lle jäisi sotilaallisia valmiuksia kehittävä koulutus.

– Uudeksi tehtäväksi on kaavailtu nuorten, yli 16-vuotiaiden Suomen kansalaisten mahdollisuus tutustua maanpuolustukseen. Kurssit eivät sisällä ammuntaa ennen osallistujien täysi-ikäisyyttä, kertoi Koskela.

Reserviläispäivän pääpuhujana oli everstiluutnantti **Janne Sarpoma**. Hän on ollut viimeiset kolme vuotta Suomen puolustusasiamiehenä Norjassa, Tanskassa ja Islannissa. Sarpoma käsitteli mielenkiintoisessa ja monipuolisessa puheessaan Pohjolan Nato-maiden suhdetta Suomeen ja maiden omaan puolustukseen yhteistyössä Naton kanssa.

– Pohjoismaiden Nato-maissa arvostetaan Suomen puolustusta erittäin korkealle, totesi Sarpoma ja jatkoi: Pax Romana-ajattelun myötä Euroopassa ajettiin alas omia puolustusvoimia laman ja EU-alueen rauhallisuuden vuoksi. Sotilaallinen toiminta keskittyi maailman kriisialueille.

Krimin kriisi vuonna 2014 muutti käsitykset.

– Pohjolan Nato-maissa ovat puolustusbudjetit nousussa, ja yhteistyö Naton kanssa saa kansan tuen.

Everstiluutnantti Sarpoma vastasi puheensa päätteeksi kysymyksiin. Niitä riitti-

Reserviläispäivänä kuultiin useita puheenvuoroja reserviläistoimintaan ja -koulutukseen liittyen. Järjestelyistä vastanneet Pauli Ylitalo ja Jukka Holma vieressään keskellä Antti Koskela Satakunnan MPK:sta ja evl Janne Sarpoma Pääesikunnasta

kin luentoa mielenkiinnolla kuunnelleilla.

Vielä ennen ruokailua esitteli tietokirjailija **Matti Lehtimäki** tänä syksynä myyntiin tulleen Meririntaman ilmatorjunta 1941–1944 -teostaan. Se koostuu rintarinan etenevistä päiväkirjamerkinnöistä, dokumenteista, rintamaliikkeistä, tykistökarttoista ja yli 150 ennen julkaisemattomasta

valokuvasta.

Emäntien laittaman makoisan lounaan jälkeen suunnattiin askeleet metsästysmajan takakuistille, jossa oli mahdollista kokeilla ekoase-ammuntaa kiväärillä ja pistoolilla. Sen jälkeen oli mahdollista ampua ruutiaseilla ja kokeilla kranaatinheittoa. Päivän lopuksi palkittiin parhaat ampujat

ja heittäjät sekä pidettiin arpajaiset, jonka päävoiton oli lahjoittanut K-market Penkimäki Kiikoisista. Päävoitto matkasi Pirkanmaan puolelle Sastamalaan.

EEVA-LIISA ISOSAARI

Eeva-Liisa Isosaari

Kauvatsapäivä Kokemäellä

Nakkilan Reserviläiset saivat Kauvatsan kyläyhdistykseltä kutsun tulla esittelemään reserviläistoimintaa Kauvatsapäiville. Tapahtumaa oli tiiviillä alueella Kauvatsan Seuratalon ympäristössä. Suuri osa myyntipöydistä ja kojuista oli pystytetty Seuratalon taakse urheilukentälle. Heinäkuun viimeistä viikonloppua sää suosi, kuten koko kesää. Aurinkoa piisasi.

Sinne myös me pystytimme Reserviläispiirin esittelyteltan. Teltta on nopea pystytää ja erottuu edukseen missä tahansa tapahtumassa. Tapahtumavieras voi jo kaukaa lukea, että mitä väkkee tuolla on ja tehdä sen mukaan päätöksensä, että tuleeko vai kiertääkö.

Pistettämme täydensivät MPK:lta lainaksi saadut Ecoaims-pistoolit ja Reserviläisliiton esitteet. Perinteisiä arpajaisia ei järjestetty, mutta yhdistyksen t-paitoja ja hihamerkkejä oli kaupan. Oli tehty herrasmiessopimus, että koska saamme kaffetta ja ruokalipun, niin emme harjoita businesta tapahtumassa.

Väkeä teltalla kävi todella paljon. Kauvatsalaisilta ja heidän kesävierailtaan puut-

Reserviläisten esikkelyteltta keräsi innokkaita ampujia.

tuu ennakkoluulot näemmä tyystin. Alkuun koetimme laskea kuinka monta ampujaa ja juttelijaa kävi teltalla. Varovasti arvioiden noin sata eri henkilöä koetti Ecoaims ammuntaa ja samalla jonottavia puhutettiin ja jaettiin heille esitteitä.

Useimmilla oli ensimmäisenä kysymyksenä, että mitä ammunta maksaa. Ilmaista huvia ihmeteltiin ääneen. Ampumasuoritusten määrä oli viidensadan paremmalla puolella. Väistämättä tuli puheeksi, että pitäisikö Reserviläispiirillä olla oma Ecoaims pistooli tai kivääri. Sellaisen ”laser-aseen” kun lisää telttapakettiin, niin ihan käypää

ohjelmaa on tarjolla, meni sitten minne tapahtumaan tahansa. Innokkaana tutkittiin ja todettiin, että pistoolipaketti liikkuu siinä seitsemän sadan euron korvilla.

Ehkäpä pistämme hatun kiertämään yhdistystemme ja piriimme hyväksi. Katsotaan paljonko kertyy pohjakassaa laser-asehankintaan. Josko piiri pistäisi loput?

Kauvatsapäivistä jäi myönteinen kuva meille reserviläisille. Toivottavasti myös meistä jäi hyvä muisto teltalla poikenneille.

ESA RANNISTO

Maanpuolustusnaisten liiton koulutusohjelma polkaistiin käyntiin Satakunnassa, kun koulutusohjelmaan kuuluva järjestökoulutus pidettiin Porissa 1.10.2018. Illan koulutuksessa tehtiin tutuksi liittoamme ja sen toimintaa, verkostoiduttiin keskenämme ja käytiin läpi muuta vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimintaverkostoa. Mukaan lähti 18 osallistujaa – niin konkareita kuin vasta-alkajiakin. Ilta oli hyvin onnistunut.

MAANPUOLUSTUSNAISET

Puheenjohtajan syysterveiset

Pitkän ja kauniin kesän jälkeen on jälleen saapunut syksy ja illat pimenneet. Hieman jännittyneenä odottelen, minkälainen talvi mahtaa olla tulossa. Aika sen näyttää. Mutta sitä odotellessa toivon, että kaikissa yhdistyksissä on jo saatu toiminta käyntiin ja jäsenet aktivoitumaan yhteisen harrastuksemme pariin. Muista kaahan myös laittaa heijastimet heilumaan kun liikutte ulkona – se on myös arjen turvallisuutta.

Piirin osalta toiminta saatiin mukavasti käyntiin kuluvala viikolla, kun Porissa järjestettiin liiton uuteen koulutusohjelmaan kuuluva järjestökoulutus. Kysymyksessä oli yhden illan koulutus, jossa perehdyttiin niin Maanpuolustusnaisten liiton organisaatioon kuin toimintaankin. Illan aikana tutustuttiin myös piirin ja paikallisyhdistysten toimintaan, verkostoiduttiin ja kuultiin sekä Naisten valmius-

liiton että Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toiminnan esittelyä. Tilaisuuteen saapui 18 osallistujaa, niin konkareita kuin aloittelijoitakin, joten koulutukselle oli kysyntää. Toivottavasti kaikille jäi tilaisuudesta yhtä hyvä mieli kuin allekirjoittaneellekin ja kiitos kaikille aktiivisesta osallistumisesta.

Syksy tuo mukanaan myös perinteiset syysrutiinit yhdistystoiminnassa, nimittäin vuosikokoukset. Piirin syyskokous pidetään maanantaina 29.10.2018 Säky-län Huovinrinteellä Upseerikerholla. Tilaisuus alkaa klo 17.30 kahvituksella ja itse kokous alkaa klo 19.00. Kokouskutsu löytyy toisaalta lehdestä. Tapahtuma on yhteinen miesten kanssa, joten kimp-pakyytejä heidän kanssaan kannattaa hyödyntää. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee mukaan päättämään ensi vuoden toiminnastamme.

Liittomme syysliittokokous on Hämeenlinnassa 17.–18.11.2018. Kokouksessa valitaan liitolle puheenjohtajat, joten nyt on mahdollisuus vaikuttaa myös heidän valintaansa. Toivottavasti täältä

Satakunnasta saadaan lähtijöitä tapahtumaan, joten ilmoittautukaa rohkeasti yhdistysten puheenjohtajille. Järjestetään kimp-pakyytejä mahdollisuuksien mukaan, jolloin matkakkin sujuu mukavammin.

Tehkäämme hyviä päätöksiä myös yhdistystemme omissa syyskokouksissa, joilla saamme jatkettua ja kehitettyä toimintaamme. Mieluisa harrastustoiminta luo mielihyvää ja auttaa jaksamaan arjen aherruksessa. Tätä me kaikki tarvitsemme nykyisessä hektisessä elämänmenossa.

Mukavaa ja toiminnallista syksyn jatkoa kaikille!

MARJO SARMET

*Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri
puheenjohtaja*

Reserviupseerit tutustumassa ohjusvene Poriin

Porin Päivän kunniaksi ohjusvene Pori saapui vuosittaiselle vierailulleen Poriin. Ohjusveneestä kiinnostuneilla oli päivän ajan mahdollisuus vierailla Reposaaressa Satamapuistoon kiinnittyneellä aluksella ja paikalle odotettiin satoja kävijöitä. Ennen kuin ohjusvene avattiin kaikelle yleisölle, marssi joukko paikallisia reserviupseereita tutustumaan alukseen.

Ohjusvene Pori on yksi neljästä Hamina-luokan ohjusveneestä, jotka edustavat Merivoimien iskukykyisintä kalustoa. Niiden tehtävänä rauhanaikana on alueellisen koskemattomuuden valvonta ja turvaaminen. Yleisimmät tehtävät liittyvät merellä liikkuvien pinta-alusten tunnistamiseen.

Suorituskyky kasvaa torpedojen myötä Hamina-luokan ohjusveneiden suorituskyky taistelussa perustuu taktiseen valvonta- ja taistelunjohtojärjestelmään, johon on kytketty kaikki aluksen ase- ja valvontajärjestelmät. Porin tulivoiman perustana on neljä ruotsalaisvalmisteista meritorjuntaohjusta (RBS15 Mk3), joiden kantama on yli 100 kilometriä. Tulivoimaa täydentää yli 12 km kantamalla ilmatorjuntaohjukset (8 x ITO 04 Umkontho IR) ja keulatykki (Bofors 57 Mk3). Ilmatilaa alukselta pystytään valvomaan noin 200 kilometrin etäisyydelle asti. Asejärjestelmiä johdetaan ja käytetään taistelukeskuksesta, jonne reserviupseerit muista päivän kävijöistä poiketen pääsivät tutustumaan.

Omasuojana Porissa on MASS-harha-
maalijärjestelmä (Multi Ammunition Softkill System), joka ampuu silppua ja soihtuja, joilla alusta kohti ammuttu ohjus saa-

daan harhautumaan maalistaan. Heittimet sijaitsevat aluksen perässä ja keulassa.

Vuosina 1998-2006 käyttöön otettujen Hamina-luokan aluksiin ollaan toteuttamassa peruskorjaukset ja päivittämässä asejärjestelmät. Päivitysten odotetaan olevan valmiit kaikissa neljässä aluksessa vuonna 2021. Uutta suorituskykyä aluksille on tulossa sukellusveneiden torjuntaan soveltuvilla ja Saabin kehittämällä Torped 47 -kevyttorpedoilla. Torpedoille kyetään syöttämään maalitietoa vielä laukaisun jälkeenkin, jolloin ne kykenevät muuttamaan syvyyttä, nopeutta ja suuntaansa. Torpedoissa on lisäksi aktiivinen hakupää, jonka avulla lopullinen hakeutuminen maaliin tapahtuu.

Huomaamaton Hamina-luokka Hamina-luokan suunnittelussa on hyödynnetty häiveteknologiaa magneettisen, lämpö- ja tutkahräätteen pienentämiseksi. Aluksissa on mahdollisimman vähän suuria suorja pintoja, jolloin ne heijastavat takaisin mahdollisimman vähän tutkasignaalia. Meritorjuntaohjukset on sijoitettu alusten sisälle, jolloin ne eivät näy tutkassa. Ohjuslavetti nostetaan esiin vain ampumisen ajaksi.

Alumiinirunkoisten alusten yläosat on rakennettu komposiittimateriaaleista. Materiaalina on käytetty muun muassa hiilikuitua, joka ei päästä lävitseen radioaaltoja. Hamina-luokan alukset on suojattu elektromagneettisia pulsseja vastaan ja niiden laitteistojen tuottamien radiosignaalien pääsy ulospäin on minimoitu.

EEMELI LAPPALAINEN

Reserviupseerit järjestäytyneet Porin takakannelle.

Keulatykin putkensuojusta pidettiin porilaisen keskuudessa poikkeuksellisen tyylikkäänä.

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Kutsunnat – Suomalaisen asevelvollisuuden kivijalka

Taas on tullut se aika vuodesta, jolloin aluetoimistot kautta maan pitävät kutsuntoja kunnissa ja kaupungeissa. Tänä vuonna kutsunnaalaisia nuoria miehiä on noin 33 000 ja meillä lounaisen Suomen alueella, Ahvenanmaalla, Satakunnassa ja Varsinais-Suomessa, heitä on runsaat 4 500. Lounais-Suomen aluetoimiston henkilöstö kiertää alueellaan 15. elokuuta – 15. joulukuuta pitäen kutsuntoja yli 35 paikkakunnalla ja tilaisuuksia on lähes kuusikymmentä. Kutsuntojen kautta palvelukseen, joko varusmies- tai siviilipalvelukseen määrätään noin 75 prosenttia kutsunnaalaisista. Osa kutsunnaalaisista määrätään uudelleen tarkastettavaksi 1 – 3 vuoden päästä ja osa vapautetaan kokonaan palveluksesta rauhan aikana. Suurimmat syyt uudelleentarkastukseen tai kokonaan vapauttamiseen ovat fyysiset vammat tai fyysiset ja henkiset sairaudet. Osalla syynä on huumausaineet, joiden suhteen Puolustusvoimilla on totaalinen nollatoleranssi.

Aiemmin ylipainoa pidettiin perusteenä uudelleentarkastusmääräykselle, mutta nykyisin ainakin Lounais-Suomen aluetoi-

miston kutsunnoissa se ei ole peruste lykätä palvelukseen astumista. Toki sairaanloinen ylipaino on edelleen meilläkin peruste uudelleentarkastukseen, mutta määräykseen liittyy aina ohjaus terveydenhuollon avun piiriin. Lyhyt kokemukseni kutsunnoista on nimittäin osoittanut, että valtaosa ylipainon takia uudelleentarkastettavaksi määrättyistä palaavat kutsuntalautakunnan eteen vuoden tai kahden päästä vähintäänkin saman painoisena, ellei jopa ylipainoisempina. Siksi olen lautakunnan puheenjohtajana asettanut nuoria, ylipainoisia miehiä ”selkä seinää vasten” eli tehnyt heramiessopimuksia painonpudotuksesta ja määrännyt palvelukseen B -luokassa. Teke miini sopimukseen kuuluu ”pykälä”, jonka mukaan nuoriherra lupautuu parantamaan fyysistä olemustaan niin, että palvelukseen astumisen yhteydessä tehdyssä lääkärintarkastuksessa kutsuntojen B -luokka muuttuu A -luokaksi. Uskon nimittäin vahvasti siihen, että selvästi näköpiirissä oleva päämäärä, palvelukseen astuminen kannustaa ja jopa pakottaa tulevan alokkaan ottamaan itseään niskasta kiinni paremmin kuin ha-

Juhani Lukka

massa tulevaisuudessa leijuva uudelleentarkastus ja vielä kauempana oleva palvelukseen astuminen.

Laajan reservin ja yleisen asevelvollisuuden merkitys Kutsuntojen kautta palvelukseen määrätään ja varusmiespalveluksen suorittaa sodan ajan joukkojen ”nuorennus-” ja täydennystarpeeseen nähden enemmän nuoria miehiä ja vapaaehtoisuuden kautta nuoria naisia. Saattaa tuntua tyhältä, että meidän reserviläisten määrä on lähes kaksinkertainen sodan ajan joukkojen tarpeeseen nähden. Voin vakuuttaa, että tässä ei ole mitään tyhmää. Otan esimerkkinä lääkintämiehet. Kovin moni lääkintämies tai -aliupseeri koulutuksen saaneista hakeutuu varusmiespalveluksen jälkeen terveydenhuollonalalle tai esimerkiksi ensihoidon pariin. Heitä tarvitaan normaaliolojen häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa omissa ”siviilitehtävissä” ylläpitämään yhteiskunnan ensihoidon ja terveydenhuollon toimintaa eli sairaanhoitopiirit varaavat heidän omaan käyttöönsä. Tällöin he eivät ole Puolustusvoimien käytössä. Siksi lääkintämiehiä on tarve kouluttaa enemmän kuin mitä on paikkoja sodanajan joukoissa. Sama pätee moneen muuhun koulutusalaan. Toisaalta 20-vuotias nuori ei välttämättä vielä tiedä, mikä hänestä tulee isona. Varusmiespalveluksen jälkeen sodanajan joukkoon sijoitettu henkilö voi koulutautua tai sijoittua yhteiskunnassa sellaiseen tehtävään, jossa hänet varataan yhteiskunnan toimintaa ylläpitävään tehtävään. Siten ”vapautuvalle” paikalle sodanajan joukkoon on oltava mahdollisuus sijoittaa toinen reserviläinen sijoittamattomasta reservistä. Voi myös käydä niin, että henkilön tervey-

dentilassa tapahtuu dramaattinen muutos eikä hän ole sijoituskelpoinen tämän vuoksi Puolustusvoimien käyttöön. Taas tarvitaan sijoittamatonta reserviä, jotta von Döbelnin ei tarvitse ratsastaa aukkoja katsellen.

Kutsunnat yhteiskunnan kannalta Kutsunnoilla on myös yhteiskunnallinen merkitys. Kutsunnoissa kaupunkien ja kuntien toimihenkilöt, kuten sosiaali- ja terveystoimen ammattilaiset tapaavat koko miespuoleisen ikäluokan. Tällöin heillä on mahdollisuus ”ottaa vielä kerran koppi” mahdollisista syrjäytyneistä tai syrjäytymisvaarassa olevista nuorista miehistä. Jokaisessa kutsuntatilaisuudessa on paikalla kuntien ja kaupunkien etsivän nuorisotyön ammattilaiset, joiden kautta jokainen kutsunnaalainen käy, jos ei muuta, niin kertomassa asioiden olevan kunnossa. Ja tarpeen mukaan nämä asiantuntijat auttavat ja opastavat esimerkiksi ilman työtä tai opiskelupaikkaa olevaa nuorta oikealle polulle. Sosiaalialan ihmisten kanssa olen käynyt monet antoisat keskustelut kutsunnoissa, joiden perusteella voin todeta tämän yhteistoiminnan olevan hyvää, hedelmällistä ja merkittävää. Heille (sosiaalialan ihmisille) on voimaannuttavaa tavata ikäluokista niin monta nuortamiestä, joilla asiat ovat hyvin; on opiskelupaikka tai työ ja muutkin peruselementit ovat kunnossa. Normipäivänä he näkevät yleensä vain elämän pimeän puolen asiakastapaamisissa. Keskusteluissa on tullut myös esille varusmiespalveluksen ”ryhdistävä” vaikutus. Moni nuori mies, joka on ollut heidän asiakkaana vuosia ennen varus-

miespalvelusta ilman, että tunnelin päässä on näkynyt juurikaan valonpilkahdusta, on ollut kuin uusi ihminen palveluksen jälkeen. Häntä on kiinnostanut opiskelut tai työpäikan saaminen sekä elämänsä kuntoon laittaminen ihan toisella tavalla kuin ennen palvelusta.

Koko ikäluokka kutsuntoihin? Kesän aikana on paljon keskusteltu kutsuntojen ulottamisesta koko ikäluokkaan koskemaan siis miesten lisäksi nuoria naisia. Ajatus sinällään on hyvä esimerkiksi edellä mainitusta yhteiskunnallisesta näkökulmasta, vaikka syrjäytyneitä tai syrjäytymisvaarassa olevia nuoria naisia onkin merkittävästi vähemmän kuin nuoria miehiä. Samalla on mahdollisuus entisestään vahventaa maanpuolustustietoutta ja -tahtoa sekä ymmärrystä kokonaisturvallisuudesta ja varautumisesta myös naisten keskuudessa. Näen asiassa kuitenkin muutamia isohkoja haasteita, joiden ratkaiseminen ei onnistu sotilaskäskyllä tai lakiin kirjoittamalla. Yksi asia on aseelliseen maanpuolustukseen tarvittavan koulutetun reservin määrä. Sitä ei ole tarvetta kasvattaa, koska nykyinen järjestelmä tuottaa tarvittavan reservin ja yllä kuvatun täydennystarpeen. Määrän kasvattaminen tarkoittaisi vanhojen varuskuntien avaamista uudelleen tai uusien varuskuntien rakentamista, joka maksaa valtavasti eikä varuskuntiin tarvittavaa henkilöstöä ole. Ja henkilöstöä ei tule sormia napsauttamalla, vaan se vie useita vuosia, jotta koulutuksen kautta saadaan ammattilaiset koulutus- ja muihin tehtäviin varuskunnissa. Niin ja henkilöstön määrän kasvattaminen maksaa myös. Keskusteluissa on tullut myös esille, että vaikka kutsunnanalaisten määrä kaksinkertaistuisi, niin aseelliseen maanpuolustukseen koulutettavien määrä pysyisi nykyisenä periaatteella ”*sotaväki ottaa sen, mitä tarvitsee*” muiden saadessa jonkinlaisen kansalaispalveluskoulutuksen. Tässä näen omat haasteet. Kuka järjestää mainitun kansalais-

palveluksen ja kuka sen maksaa? Toisaalta vaikka nyt sanotaan, että aseellisen palveluksen suorittaneiden määrä pysyisi nykytalla, niin kuka takaa varmasti sen, että tulevina vuosia esimerkiksi talouden taantuman aikana ei aleta esittämään vaatimuksia varusmiespalveluksen suorittavien määrän vähentämiseksi säästämisen vuoksi, ”*koska te muutenkin koulutatte reserviläisiä runsaasti enemmän kuin on tarpeen sodanajan joukkovahvuuden ylläpitämiseksi*”. Jos tämä vaatimus menee läpi ”*yhteiskunnallisesta ja valtiontalouden sopeuttamisen näkökulmasta*”, niin silloin kohdataan suuria ongelmia edellä kuvaamani syyn takia.

Toimivan koneen peruskorjaus voi tuoda huonon lopputuloksen Näiden syiden perusteella nykyinen järjestelmä on Puolustusvoimien kannalta kerrassaan toimiva ja hyvä. Siksi ehjää laitetta ei pidä ruveta korjaamaan, mutta sitä voidaan tuunata. Yksi tuunaamisen mahdollisuus, joka vastaa myös esitettyyn tarpeeseen varautumisvalistuksesta, on kollegani ja kursiveljeni, Pohjanmaan aluetoimiston päällikön everstiluutnantti Mika Piironen ajatus kutsuntoihin liitettävästä kokonaisturvallisuuspäivästä. Kutsuntajärjestelyt voidaan pitää nykyisellään koskien ikäluokan nuoria miehiä ja vapaaehtoiseen palvelukseen hakeutuvia nuoria naisia. Kutsuntatilaisuuteen liitetään ikäluokan naisille suunnattu päivän mittainen kokonaisturvallisuuden peruskoulutus. Kyseiseen tapahtumaan käsketään ikäluokan nuoret naiset niin kuin kutsuntaan käsketään nuoret miehet. Tässä tilaisuudessa puolustusvoimat informoi

Nykyinen järjestelmä on puolustusvoimien kannalta kerrassaan toimiva ja hyvä. Siksi ehjää laitetta ei pidä ruveta korjaamaan, mutta sitä voidaan tuunata.

naisten vapaaehtoisesta varusmiespalveluksesta ja siihen hakeutumisesta. Maanpuolustuskoulutusyhdistys ja siihen kuuluvat jäsenyhdistykset antaisivat perustietoa varautumisesta sekä omista kouluttautumismahdollisuuksistaan. Lisäksi kunnat ja kaupungit kertoisivat omista varautumisen järjestelyistä ja valmiudestaan häiriö- ja poikkeusoloihin. Tilaisuus ei edellytä aluetoimistolta eikä muilta toimijoilta merkittäviä henkilöstö- tai resurssipanostuksia, joten se ei liene ylivoimainen järjestettävä verraten esimerkiksi siihen, että aluetoimistot järjestäisivät koko ikäluokalle, miehille ja naisille ”kutsunnat”. Tällöin ainakin Lounais-Suomen aluetoimisto tarvitsee 3 – 4 **kokenutta** henkilöä lisää vahvuuteen. Ainoana haasteen näen sen, että nykyisellään me voimme vain kutsua nuoret naiset tällaiseen tilaisuuteen emmekä käskeä, kuten me voimme käskeä nuoret miehet. Siten osa nuorista naisista jää tulematta, jolloin esimerkiksi syrjäytyneet tai syrjäytymisvaarassa olevat nuoret naiset eivät tule paikalle ja sosiaalitoimella ei ole mahdollisuutta saada heistä ”koppia” samalla tavalla kuin nuorista miehistä. Tätä ”poistumaa” on varmaankin mahdollisuus pienentää tiiviillä yhteistoiminnalla kuntien ja kaupunkien toimihenkilöiden kanssa.

Hyvää sadonkorjuunaikaa valvonnanalaisille asevelvollisillemme ja muille maanpuolustuksesta kiinnostuneille.

JONI LINDEMAN
*Everstiluutnantti
Lounais-Suomen Aluetoimiston
Päällikkö*

PORINPRIKAATI

Pikahaastattelussa

eversti Mika Kalliomaa

Olette toiminut Porin prikaatin komentajana heinäkuun alusta alkaen, miltä uusi tehtävä on teistä tuntunut?

– Komentajan tehtävä on yksi upseeriuran upeimmista tehtävistä. Erityisen iloinen ja ylpeä olen saadessani Porin prikaatin komentajuuden.

Toimitte aiemmin valtakunnallisten maanpuolustuskurssien johtajana ja olette nostaneet ilmastonmuutoksen kurssien aihealueeksi. Mitä ilmastonmuutos näkyy puolustusvoimien toiminnassa?

– Ilmastonmuutos on myös turvallisuuskysymys. Se vaatii varautumista ja sopeutumista. Mielestäni näissä molemmissa puolustusvoimien rooli on tukea yhteiskuntaa. Varautuminen kohdistuu erityisesti sään ääri-ilmiöihin varautumiseen. Puolustusvoimat varautuu jatkossakin muiden viranomaisten tukemiseen näissä. Sopeutumisen osalta meillä kaikilla on opittavaa ja muututtavaa, koska yhteiskuntamme ja ympäristömme tulee muuttamaan olennaisesti nykyisestä.

Työhistorianne puolustusvoimissa on monipuolinen. Mikä aiemmista tehtävistä on ollut erityisen mielekäs tai mikä on jäänyt erityisesti mieleen?

– Kaikki on ollut omalla tavallaan erilaisia ja kiinnostavia. Kaikissa olen oppinut jotain uutta. Ehkä haastavin ja kiinnostavin

tehtävä on ollut puolustusvoimien viestintäjohtajan tehtävä, koska tuona aikana tapahtui paljon isoja asioita. Erilaisin on ollut tehtävä Sitrassa, jossa olin puolustusvoimien ja Sitran kanssa tehdyn sopimuksen perusteella.

Edeltäjänne prikaatikenraali Rami Saari uudisti varusmieskoulutusta. Minkä asioiden muuttamiseen tai kehittämiseen aiotte komentajana keskittyä?

– Ramin aikana tehtiin tärkeitä uudistuksia. Toivon, että minun aikana nämä uudistukset voidaan vakiinnuttaa pysyväksi toiminnaksi. Toisaalta Porin prikaati on saanut kunnian olla puolustusvoimien koulutuksen kehittämisen pilottijoukko. Kokeilemme ensi keväänä uudenlaista varusmieskoulutusta. Se muuttaa suuresti varusmiesten arkea ja oppimista.

Teidän tiedetään seuraavan jääkiekkoa, mutta kannattamanne joukkue ei ole Satakunnasta. Miksi kannatatte Oulun Kärppiä?

– Olen kotoisen Etelä-Pohjanmaalta. Aikanaan Kärpät oli luontainen valinta. En ole kuitenkaan kovin fanaattinen etäkärppiä.

Mitä haluatte sanoa Satakunnan reserviläisille?

– Puolustusvoimat on tyhjä kuori ilman reserviläisiä. Teette tärkeää työtä yhteisen maanpuolustuksen eteen. Kiitos työstänne.

MIKA KALLIOMAA
eversti, Porin prikaatin komentaja

Poliisin asetietojärjestelmän käyttöönotto viivästyy

Uuden aserekisterin piti astua käyttöön tämän vuoden joulukuussa, mutta se lykkääntyy. Tämän hetkisen arvion mukaan järjestelmän ensimmäinen vaihe on mahdollista ottaa käyttöön aikaisintaan vuoden 2020 alussa. Nykyisessä rekisterissä on paljon puutteita. Poliisi ei aina kirjaa ilmoituksia aseiden omistajanvaihdoksista, mikä tuottaa harmaita hiuksia erityisesti perikunnille. **Määräajat ovat hankalia aseenomistajille ja asedirektiivi tuo niitä lisää.** Parempi aserekisteri on luvassa, mutta aikaisintaan vuonna 2020.

Ampuma-aseen omistajia sitovat monet määräajat. **Kasvava osa aseluvista on määräaikaisia, ja luvat on uusittava ennen niiden umpeutumista.** Valmisteilla oleva aselain muutos, jolla saatetaan voimaan EU:n asedirektiivi, tuottaa lisää määräaikoja, jos se menee läpi esitetyssä muodossa. **Esimerkiksi ampumaharrastuksen jatkuminen pitää erikseen pystyä todistamaan lupapoliisille joka viides vuosi, vaikka luvat olisivat ajan tasalla ja voimassa.** Poliisin ylläpitämä aserekisteri ei läheta tietoa määräaikojen umpeutumisesta, vaan jokaisen on hoidettava se itse. Uhkana on aselupien menetys ja pahimmillaan syyte ampuma-aserikoksesta. Uhka ei ole vain teoreettinen, syytteitä on tällä perusteella nostettu.

Reaaliaikainen tieto
Lain muutosesityksen mukaan poliisi haluaa reaaliaikaisen tiedon jokaisen ampuma-

aseen olinpaikasta, ja aseiden lainaamisesta pitäisi ilmoittaa poliisille, jos lainaus kestää yli 10 vuorokautta. Erityisesti metsästysaseiden lainaaminen on tavallista, ja yli 10 vuorokauden lainojakin saattaa olla vuosittain kymmeniä tuhansia. On arvoitus, kuka ne syöttää aserekisteriin.

Ampuma-aseiden omistus ja kauppa on tiukasti säänneltyä, ja jokainen ase on periaatteessa poliisin ylläpitämässä aserekisterissä. Jos jostain löytyy ampuma-ase, joka on tai on joskus ollut luvallinen, periaatteessa sen oikea omistaja löytyy aserekisteristä aseiden tunnistetiedoilla, jotka ovat merkki ja sarjanumero. Näin kuitenkin on vain periaatteessa.

Hikisiä hetkiä
Kun ampuma-aselakia vuonna 1998 säädettiin, Suomessa arvioitiin olevan 2,1 miljoonaa asetta. Nyt niitä on rekisterissä vajaat 1,6 miljoonaa. Pudotus johtuu moninkertaisten kirjausten poistamisesta aserekisteristä.

Monien perikuntien hoitajat ovat kokeneet hikisiä hetkiä poliisin uhkaillessa heitä syytteellä ampuma-aserikoksesta, koska vaarilta ei ole jäänyt niin montaa asetta, kuin poliisi väittää hänellä olleen. Selitys on lähes aina se, että vaari on aivan luvallisesti myynyt aseitaan jo vuosia sitten. Perikunta joutuu tekemään ison selvitystyön, koska poliisi ei ole hoitanut ajoissa omaa osaansa paperisodasta.

Käsikortistot?
Aseluvat olivat aikoinaan poliisilaitosten käsikortistoissa. Suurin osa poliisilaitoksista on lakkautettu, niiden kortistot ovat ties missä, eikä kukaan tiedä, onko kaikki tiedot poimittu sähköiseen arkistoon.

Aseen omistaja saa nykyään muovisen hallussapitokortin, johon aseiden tiedot on tarkkaan merkitty. Suuri määrä aseita on kuitenkin edelleen vanhoilla pahviluvilla. Niistä vanhimmissa aseiden tyyppi- ja tunnis-

tetiedot ovat toisinaan hyvin suurpiirteisiä. Lupa on kirjattu esimerkiksi ”Metsästyskivääri 7,62 mm” ja nelinumeroinen sarjanumero. Asetta ei näillä tiedoin pysty tunnistamaan.

Tarkista tietosi
Osa aseluvista on kirjoitettu edelleen vanhoille pahvikorteille. Niistä läheskään kaikki eivät vielä ole poliisin tietokoneella. Kun tällainen ase myydään, poliisilta tulee kyse-

ly ”miten olette saattaneet myydä aseiden jota ei ole rekisterissä”. – Kehotan kaikkia aseluvan haltijoita tarkistamaan, mitä poliisin rekisterissä on heidän nimiinsä merkitty. Se kannattaa tehdä aika ajoin, ja se on paljon helpompaa tehdä itse, kuin jättää perikunnan tehtäväksi. Jos ase löytyy aivan muualta, mutta on edelleen omissa nimissä, poliisi kysyy varmasti,

Parempaa luvassa
Toimivaa asetietojärjestelmään on yritetty luoda tähän Pisa-Suomeen & tietotekniikan ihmemaahan vasta vuodesta 1998 alkaen. Eduskunnan hallintovaliokunta kiirehti kunnollista valtakunnallista aserekisteriä jo vuonna 2001. Poliisin silloinen asehallintopäällikkö Jouni Laiho lupasi vuonna 2006 uuden aserekisterin, joka muistuttaisi luvanhaltijoita määräajoista. Osana EU-direktiivin täytäntöönpanoa aserekisterin piti astua nykyaikaan tämän vuoden joulukuussa, mutta se lykkääntyy.

– Aikataulu on muuttunut, eikä uutta ajankohtaa pystytä sanomaan, kertoo ylitarastaja **Tarja Ranta** Poliisihallituksen asehallintoyksiköstä.

Uudistuksen myötä palvelu voisi parantua, mutta vielä on mutkia matkassa.

– Aserekisteriin on laitettu toiminnot, jotka mahdollistavat umpeutumassa olevista määräajoista ilmoittamisen luvanhaltijoille. Haluaisimme mukaan tällaisen palve-

lun, mutta siinä on kuitenkin vielä tietoturvaongelmia.

– Aseluvat ovat ehdottomasti salassa pidettäviä, eivätkä ilmoitukset saa mennä väärille henkilöille. Luvanhaltijan osoitetietojen pitäisi siis olla aserekisterissä ajan tasalla. Joudumme vielä miettimään, kuinka tietoturva varmistetaan, ylitarkastaja Ranta sanoo.

Tässä yhteydessä on syytä muistuttaa myös tuon järjestelmän sivutuotteesta, jota mm. SM:n **Seppo Sivula** mainosti sisäasiainministeriön 21.5 järjestämässä, aselain 23. muutokseen liittyvässä tiedotus & keskustelutilaisuudessa ”*Kun uusi asetietojärjestelmä saadaan käyttöön, se voidaan ajaa päivittäin ristiin poliisin muiden tietojärjestelmien kanssa*”. Älkää enää kävelkö vastoin punaisia valoja! Voivat aseluvat lähteä.

P.S. Lyijyseminaari Riihimäellä 03 10
Lyijyn käyttöä haulikkoammunnassa rajoittamaan. Miten asia etenee luotien osalta jäi seminaarissa vielä selvittämättä. Erityisesti pienien kaliiberien kuten 4,5 mm ilmaaseiden luotien ja .22LR:n osalta tilanteeseen ei ole näköpiirissä edullista ratkaisua. Isompienkin luotien tekeminen ilman lyijyä nostaa luodin hintaa 40-120%. Lisää aiheesta seuraavassa Karhussa.

RAIMO SUOMINEN

Naiset ampuivat Huittisissa

Yritän kertoa tämän tarinan niin, etten kehu, jaarittele tai kerro liikaa. Parhaitahan kurssikokemukset ovat itse koettuna! Maanpuolustusnaisten liiton Satakunnan piiri ja Huittisten Reserviläiset ovat jo muutaman vuoden järjestäneet ja toteuttaneet yhteistyössä Mpk:n kanssa Ase- ja ampumakursseja, pääsääntöisesti keväällä 1-kurssi, johon sisältyy aamupäivän laki-, sekä aseenkäsittelyluento ja ruokailun jälkeen kolme käytännönharjoittelurastia.

2-kurssin ajankohta taas on ollut syksy, jolloin kerrataan säädökset ja päästään heti rastikoulutuksiin.

Kurssien tarkoituksena on ollut naisten osaamisen lisääminen ja muutama onkin matkan varrella löytänyt ampumaharrastuksesta uuden ja antoisan lajin. Toisaalta moni on voittanut pelkonsa, jännityksensä ja mikä parasta parantanut ampumatuloksiaan ja osumatarkkuuttaan päivän mittaan.

Olen itse ollut kursseilla kurssilaisena ja viimeaikoina kurssivääpelinä ja voin sanoa, että Huittisissa on osaamista tällä saralla! Kouluttajat osaavat asiansa ja jaksavat kymmenpäisen naislauman kotkotukset, kikatukset sekä kyselyt ja mikä parasta näkevät vaivaa antaen aseensa ja aikansa koulutuksen käyttöön! Tänä vuonna kurssien kurssijohtajana toimi **Timo Vuorisalo**, joka on pitkään ollut mukana kehittämässä

kurssia. Mpk:n Lounais-Suomen maanpuolustuspiirin Niinisalon yksikön koulutuspäällikö **Matti Bärling** on ollut puolestaan mukana Mpk:n edustajana.

Tunnelma kursseilla on ollut ryhdikäs, jämpä, mutta silti rento ja kotoisa. Ruokailuun on panostettu ja aamu- ja iltapäiväkahvit tarjottu. Mikä parasta MPK on saanut naisten koulutuksiin avustusta, joten kurssihinnat ovat pysyneet maltillisina.

Kurssien suosio onkin ollut kasvussa, tämän vuoden kevään kurssille oli tulijoita kolmen kurssin verran! Kurssille siis otetaan rajallinen määrä kurssilaisia, jotta koulutuksen yksilöohjauksen tarve ja turvallisuus pystytään takaamaan eikä odotteluajat veny kohtuuttoman pitkiksi.

On syytä antaa kiitokset kaikille innokkaille kurssilaisille, kouluttajille ja Mansikkamäen maanomistajille, jotka ovat mah-

dollistaneet rastikoulutukset metsämaitaan. Kiitos myös muonittajille maukkaista syömisistä!

PIA HUHTALA

Kurssivääpeli ja Maanpuolustusnaisten liiton Satakunnan piirin koulutusvastaava, sekä Huittisten Reserviläisten jäsen

Lippaiden asettelua vyölle, ennen aseiden noutoa aseenkäsittelyalueelta, jossa irtopatruunoita tai ladattuja lippaita ei saa käsitellä. Aseenkäsittelyssä turvallisuus on aina etusijalla.

Harjavallassa järjestettiin SRA-kurssi

Syyskuisena sunnuntaina keräännyimme Harjavallan ampumaradalle suorittamaan SRA-kurssia kahdentoista kurssilaisen ja neljän vetäjän voimin. Laji on hyvässä nosteessa ja taitaa tällä hetkellä eniten uusia ammunnanharrastajia joukkoomme tuoda. Laji painottaa ensisijaisesti turvallisuutta ja sijoitukset määräytyy osumakertoimen mukaan, johon vaikuttaa suoritukseen käytetty aika ja saadut pisteet. Lajille ominaista on myös sotilaallinen oheistoiminta rastilla johon saattaa liittyä kranaatin heittoa, panssareiden tuhoamista tms lisäpisteiden toivossa.

Kurssilaisiin saimme olla erittäin tyytyväisiä, kaikki läpäisivät teoriakokeen ja seitsemän pääsi samana päivänä läpi ampumakokeesta. Koe ei ole ihan helpoimmas- ta päästä tuoreille harrastajille joille pistooliammunta ei vielä ole kovin tuttua, kun pitää keskittyä turvalliseen suoritukseen,

pieneen liikkeeseen ja tottakai itse ampumasuoritukseen. Jatkamme kurssilaisten voimin harjoituksia ja koitamme saada loput ampumakokeet suoritettua ennen kevättä. Kiitos kurssilaisille ja myöskin toimitsijoille.

Ampumakokeessa heikommalla kädellä ampuminen oli haasteellista monelle. Tuomarin kädessä ajanottolaite jolla mitataan suoritus aika äänimerkistä viimeiseen laukaukseen.

Kevätpuolelle on myös suunnitteilla uusi SRA-kurssi josta tiedotamme yhdistyksemme sivuilla alkuvuodesta

ILKKA NASKI

Sissipuukko-sarjakilpailu keräsi runsaan osanoton Harjavallassa

Taas on 12 osakilpailua Harjavallassa taputeltu 53 ampujan voimin. Monimuotoisissa kilpailuissamme on tänäkin vuonna ammuttu hyvin erilaisella kalustolla pitkin kautta, päättyen jäsentenvälisiin kilpailuihin joka tänä vuonna oli Simo Häyhä-haas-

te harjavaltaisittain. Tästä ajatuksesta jäsentenvälisiin kiitokset naapuriin Nakkilan Reserviläisille.

Onnittelut vielä kaikille palkituille, erityisesti sissipuukon toistamiseen voittaneelle **Matti Pihlajamäelle** sekä iso kiitos kai-

kille sarjakilpailuun osallistuneille.

Toivottavasti näemme ensi kaudellakin suuren osanottajamäärän Harjavallassa.

Ensi kauden kilpailuista tiedotamme si-
vuillamme vielä tämän vuoden puolella ja
jatkossakin yhdistyksen laina-aseet ovat kil-
pailuissa mukana ja patruunoita voi ostaa
paikan päältä, joten kaikki kiinnostuneet
lunastamaan Reserviläisen Ampumaturva
ja tervetuloa Harjavaltaan aloittamaan hie-
noa harrastusta rennossa porukassa.

ILKKA NASKI

Alkukaudesta ammuimme sovelluttua pistooliammuntaa.

Kevätpuolella ammuimme 300 metrin radalla kiikarikivääreillä.

SISSIPUUKKO-sarjakilpailun
kokonaistulokset

1 Pihlajamäki Matti	136 pistettä
2 Kaitale O-P	133
3 Naski Ilkka	127
4 Lahtonen Pasi	121
5 Korkeamäki Mika	114
6 Jokela Juha	97
7 Koota Hannu	95
8 Kinnunen Jari	90
9 Huhtala Mikko	82
10 Kähkönen Mikko	73
11 Haanmäki Ismo	63
12 Laiho Pasi	59
13 Kivelä Seppo	58
14 Poukari Ville	53
15 Tuominen Erkki	53
16 Wikman Jani	48
17 Kähkönen Markku	44
18 Rantala Timo	44
19 Syväluoto Mikko	43
20 Kaukkila Pasi	36

**Kaikkiaan 53 osallistujaa saivat
pisteitä osakilpailuista.**

Palkintorivi odottaa ahkerimpia ja tarkkakätisimpiä ampujia.

Kari Oikonen

”Ennen viimeistä laukausta”

Syksy tekee vahvasti tuloaan ja Nakkilan Reserviläisten ruutiasesarja on yhtä kilpailua vaille ammuttu. Viimeiseksi laukaukseksi ei todellakaan jää tuon hämärässä tapahtuvan panssarivaunuammunnan viimeinen laukaus. Aktiivinen ampujaporukka käy Tervasmaenradalla tiiviisti vaikka kisakausi päättyikin.

Ruutiasesarjan päättävä kilpailu 26. lokakuuta on mielenkiintoinen. Ampumaetäisyys on 75 metriä. Asento polvel-

ta. Aseena voi käyttää perinne- tai reserviläiskivääriä. Maalitauluna on PSV-siluetti, jonka keskelle on asetettu PV03-taulu. Optinen tähtäin on sallittu. Maalitaulu on kiinni hirviradan tauluvaunussa ja luonnollisesti ampumamaali on liikkeessä. Laukauksia voi ampua viisi kumpaankin ”juoksuun” tai paremminkin ajoon. PSV-maali kulkee melko hitaasti, että perinnekiväärilläkin ehtii. Maalilaite on valaistu.

Ennen viimeistä laukausta Ruutiasesar-

jan kärkinelikko on yhdeksän pisteen sisällä ja periaatteessa kaikilla on yhä mahdollisuus voittoon. Tilanteen voit tarkistaa Nakkilan Reserviläisten kotisivuilta.

Tähän mennessä seitsemään kilpailuun on osallistunut 25 eri kilpailijaa, joista 19 ampujaa on ollut Nakkilan Reserviläisten jäseniä. Pikaisesti laskien 20 % yhdistyksen jäsenistä on käynyt kilpailuisa. Varsin kohtuullinen tilanne, mutta aina on varaa parantaa. Kilpailuja on ollut kahdeksan, mukaan lukien Jäsentenvälinen kilpailu, joka on ollut avoin muillekin yhdistyksille ja kuulunut sarjaohjelmaan. Kilpailuja on vetänyt ansiokkaasti **Pasi Lahtonen**. Muut toimitsijat ovat löytäneet paikalle tulleista kilpailijoista.

Vuonna 2019 ammutaan jälleen Ruutiasesarja. Ammunnat ovat tällä tietoa varsin samansuuntaiset, kuin tällä kaudella. Kilpailujen määrä ja tarkemmat tiedot vahvistetaan alkuvuodesta 2019.

ESA RANNISTO

Nakkilan Reserviläiset

Jokamieskilpailu järjestettiin Nakkilassa

Saimme kunnian järjestää tämän vuoden Reserviläispiirien Jokamieskilpailut. Edellisvuoden voittajan toivotaan ottavan seuraavan vuoden kilpailujärjestelyt kantaakseen. Nakkilan yhdistyksellä tämä sopi ja kisat luvattiin järjestää.

Yhdistys valitsi kisamaastoksi Salomonkallion laskettelu- ja golf-keskuksen maaston. Alue sopi hyvin kilpailualueeksi. Etenkin maaston vaihtelevuus korkeuseroineen puhui Salomonkallion puolesta. Kilpailunjohtajaksi nimettiin **Urpo Parkkali**.

Kilpailussa oli rastitehtäviä ja karttatehtäviä. Sijainti tuli selvittää viidellä tehtävapistellä. Etäisyyttä arvioitiin kolmella rastilla. Toiminnallisia tehtäviä olivat EA-rasti, ammunta, pinta-alatehtävä, kranaatin heitto ja lippaan täyttäminen.

Harmittavasti kolmihenkisenjoukkueen sai kasaan vain Harjavallan reserviläiset. Näin ollen Harjavallan Res vei myös kiertopalkinnon ratamajalleen ja järjestäneen vuoden 2019 jokamieskisat. Mitenkään muiden joukkueitten puuttuminen ei huonon-

Salomonkallion laella Järjestelytoimikunnalle suuntaa näyttää Urpo Parkkali

na Harjavallan tulosta. Joukkueen jokainen jäsen sai kasaan hyvät pisteet (**Mika Korkeamäki** 131, Pasi **Kaukkila** 122 ja **Timo Rantala** 93 pistettä). Joukkueen yhteispisteitten ollessa 345.

Kilpailun korkeimmat henkilökohtaiset pisteet, 158 pistettä, keräsi **Lasse Varjonen** Huittisten Reserviläisistä.

Kilpailijoita oli kaikkiaan kymmenen.

Reservin upseereita oli saapuvilla kilpailijoista puolet. Perinteinen jokaiselle sopiva reserviläiskilpailulaji tarvitsisi hiukan lisää tuulta purjeisiin. Ensi vuonna menemme sankoin joukoin Harjavaltaan kilvoittelemaan piirin komeimmasta kiertopalkinnosta.

ESA RANNISTO

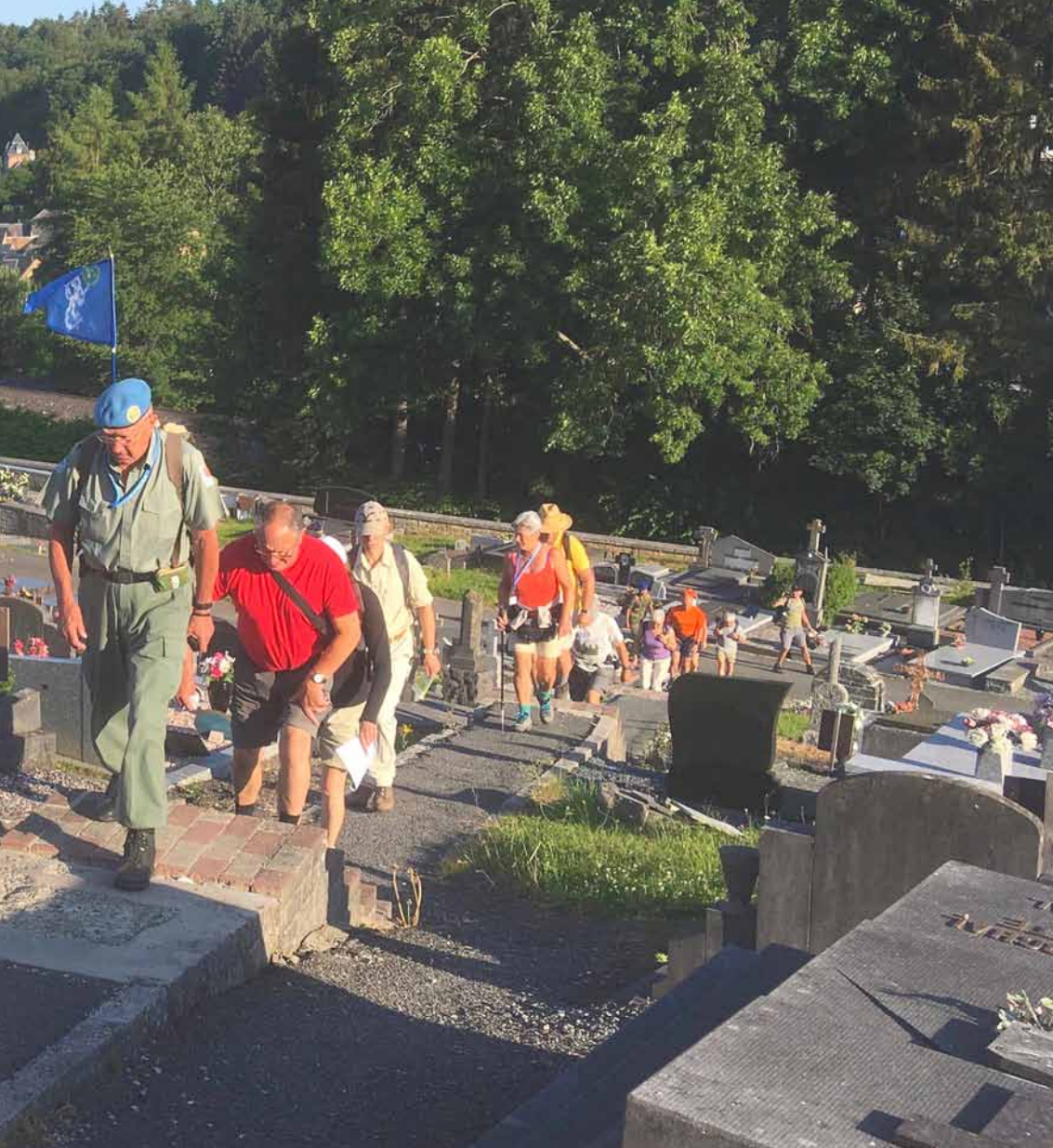
Nakkilan Reserviläiset

Harjavallan voittajakolmikko.

Tulokset:

Korkeamäki Mika	Harjavallan Res	131
Kaukkila Pasi	Harjavallan Res	122
Rantala Timo	Harjavallan Res	93
Hakanen Kai	Harjavallan Res Ups	94
Unkuri Jouni	Nakkilan Res Ups	80,5
Rikala Pekka	Nakkilan Res Ups	54,5
Varjonen Lasse	Huittisten Res	158
Hautajärvi Paavo	Noormarkun Seudun Res Ups	104
Ahokas Arto	Noormarkun Seudun Res Ups	91,5
Mäkivaara Jonna	Noormarkun-Ahlaisten Res	104

Viimeisenä päivänä, St Hubertissa aloitimme nousulla luostarin hautausmaalle. Tässä ollaan puolimatassa. Kukaan ei sentään näille sijoille jäänyt!

M.E.S.A.

Marche Européenne du Souvenir et de l'Amitié - Muistojen ja Ystävyysmarssi – on Belgian Puolustusvoimien ja Luxembourgin Provinssin vuosittain Juhannuksen aikaan tapahtuva neljän päivän maastomarssi, mikä 2018 järjestettiin 52. kerran. Marssi kiertää neljän eri paikkakunnan ympäristössä Ardennien ylänköalueella, mikä ehkä parhaiten muistetaan talven 1944-45 suurtaistelusta – Battle of The Bulge. - Marssi on Belgian Puolustusvoimien kuntokoe. Täysien matkojen 4x32km suorituksen hopeista mitalia saa kantaa vuoden, minkä jälkeen se on uusittava. Hieno ajatus.

Paikallisilla
kävelijöillä
on aivan
eri tempo.

Ilmoittautuminen marssille on alkuvuodesta ja se käy kätevästi verkossa, mistä ohjeet löytyvät useammalla kielellä. Matkat ovat 32, 24, 16 ja 8km. Sekä 4x24 että 4x16 km matkat oikeuttavat pronssiseen muistomitaliin.

Kustannukset määräytyvät haluttujen palveluiden mukaan. Majoitus, ruokailu ja kuljetukset leiristä eri lähtö/päätöspaikoille maksaa luonnollisesti eniten. Jos järjestää asiansa itsenäisesti ja aamulla ilmoittautuu lähtöpaikalla, kulut ovat vähäiset, mutta silloin on itse huolehdittava edellisen yön majoitus tuon lähtöpaikan läheisyydestä. Nämä vaihtoehdot (A-B-C-D) ovat selkeästi esitetyt verkossa (Edition 2019, Innovations). – Joukkueosallistumista ajatellen jonkin asteen ranskan taitaja on hyvä saada mukaan.

Marssimaasto on alueen geologisen muodostuksen mukaista. Alue on ylätasankoa, mitä halkovat jyrkkärinteiset veden liuskeeseen uurtamat laaksot. Metsät ovat rinteillä ja viljelysmaat ylätasangolla. Näkymät ovat mahtavat.

Korkeuseroja on, mutta ainakin tämän vuoden kierroksilla nousut olivat loivia joskin jopa muutaman kilometrin mittaisia. Vanhat metsänhoitotiet ovat raskaan kalus-

Toinen marssipäivä oli Martelangen ympäristössä. Kaupungissa on tämä Ardennien Jääkäreiden muistomerkki. Seppeleet laskettu marssipäivän aamuna.

ton murjomia ja veden kuluttamia täynnä irtokiviä. Tukevat kengät ovat tarpeen.

Paikallisilla kävelijöillä on aivan eri tempo kuin meillä tai saksalaisilla. Ei kannata lähteä kilpailuun etenkin sotilasjoukkueena, minkä on pysyttävä koossa.

Me kaksi senioria käytimme 16 km:n

(todellisuudessa 14.8 > 17.8 km!) tasaisesti aina runsaat kuusi tuntia.

Lisää: www.marche-mesa.com

Yhteys: srtmesa@marche-mesa.com

LEO JOHAN SALO

kuvat: Armi Salo

Tapahtuma alkoi Arlonista. Kaupungin ja veteraanien edustajat olivat lähtöportilla toivottamassa menestystä.

Tervetuloa
Reserviupseeripäivään
20.10.2018!

Katajanokan Kasinolla tapahtuu lokakuussa, kun Suomen Reserviupseeriliiton ja Reservin Mentoreiden järjestämät Reserviupseeripäivä ja Mentorit Kasinolla kerää reserviupseerit saman katon alle. Ohjelmassa on mm. Nop-tel-ammuntaa, SRA esittelyä sekä tietoa kansainvälisestä reserviupseeritoiminnasta. Tilaisuudessa on puhumassa Ylen uutisista tuttu reserviupseeri Tommy Fränti.

Päivän ohjelma:

- klo 10 Kahvit
- klo 10.30 Tilaisuuden avaus
- klo 11 Minun tarinani – kokemuksia omasta reserviupseeriudesta
- klo 12 Toimintarasteja ja Mentorpäivän ohjelma
- klo 13 Tarjoilut ja verkostoituminen
- klo 14 Toimintarasteja ja Mentorpäivän ohjelma
- klo 15.30 Palaute ja päätössanat

Tapahtuma on kaikille avoin ja maksuton, mutta tarjoilujen vuoksi pyydämme teitä ilmoittautumaan ennakoon 15.10.2018 mennessä otsikolla ”Reserviupseeripäivä” osoitteeseen toimisto@rul.fi tai jarjesto@rul.fi.

Seuraa Reserviupseeripäivän tiedottamista liiton kotisivuilla, Facebookissa ja Instagramissa!

Tervetuloa tapahtumaan!

Puolijoukkueteltan pystytystä.

kuvat: Eemeli Lappalainen

Lukiolaiset tutustumassa Puolustusvoimiin

Syksy18-harjoituksen yhteydessä järjestettiin Porin suomalaisen yhteislyseon oppilaille kurssi, jonka tavoitteena oli tutustuttaa osallistujat Puolustusvoimiin ja varusmiespalvelukseen. Kurssilla oli noin 50 lukiolaista ja kolme opettajaa. Suurin osa lukiolaisista oli alaikäisiä naisoletettuja, jotka harkitsevat vapaaehtoisen asepalveluksen suorittamista. Viikonlopun vierailu Niinisalon varuskunnassa onkin oiva apu monelle nuorelle selkiyttää tulevaisuuden suunnitelmiaan.

Kurssin alku antaa varsin todentuntuisen kuvan Puolustusvoimista. Edellisenä viikonloppuna Niinisalossa pidetty valtakunnallinen naisten valmiusharjoitus, eli NAS-TA-harjoitus, on tyhjentänyt varusvaraston naisille sopivista vaateko'oista. Varustelinalta kuitatut kymmenen kokoa liian suuret kengät tuntuvat epäilemättä väljiltä. Toinen toteaa housujen olevan muuten hyvät, mutta puristavan kainaloista. Huolestuneena yksi lukiolaisista esittää kysymyksen, että joutuuko kaikki armeijassa käyttämään yli-

suuria vaatteita, mutta huojentuu kuullessaan, että palvelukseen astuville kyllä järjestetään omaa vaatekokoa olevat vaatekerrat.

Kurssilaiset ovat kohdanneet järjestelmän ensimmäisen haasteen ja ongelmaan haetaan ratkaisua vaihtamalla vaatteita muiden kurssilaisten kanssa. Ryhmähenkilö alkaa muodostua kuin huomaamatta yhdessä koetun ensimmäisen haasteen myötä.

Vaihtokauppojen päätteeksi kengät ovat enää neljä numeroa liian isot.

Koska kaikille kurssilaisille sopii, majoitutaan ensimmäiseksi yöksi yhteistupiin, kuten muissa Pohjoismaissa on tapana. Nuorista lukiolaisista on syytä olla ylpeitä tässä asiassa, sillä he ovat varttuneet aiem-

pia sukupolvia tasa-arvoisemmassa yhteiskunnassa ja majoittuminen yhteistupiin on heille paljon luontevampaa kuin vanhemmille sukupolville. Vaikka lukiolaiset ovat tulleet tutustumaan Puolustusvoimiin, niin epäilemättä Puolustusvoimilla olisi syytä myös tutustua lukiolaisiin.

Viikonlopun aikana lukiolaiset pääsivät harjoittelemaan muun muassa sotilasestradalla etenemistä, kartan lukua, teltan pystyttämistä, maastossa yöpymistä ja sulkeisjärjestystä. Asepalvelustaan suorittavat kertoilivat lukiolaisille lisäksi omia kokemuksiaan ja tuumasipa eräs varusmies, että olisi halunnut itse osallistua vastaavaan tutustumiskäyntiin, mikäli vastaava kurssi olisi järjestetty hänen kouluaikoina.

Lukiolaisten kurssin yhteishenki muodostui nopeasti ja jo toisena iltana muisteltiin teltoissa kurssilla koettuja hetkiä. Kurssi on loistava tapa tutustuttaa nuoret Puolustusvoimiin ja varuskunnan arkeen. Toivottavasti kurssit yleistyvät myös muissa toisen asteen oppilaitoksissa, jotta nuorilla olisi tasapuolinen mahdollisuus tutustua Puolustusvoimien toimintaan opiskelupaikasta riippumatta.

EEMELI LAPPALAINEN

Lukiolaiset harjoittelivat hätävarjelua sotilaspoliisien opastamana.

PANELIAN TERÄSTYÖ OY

Lyytikäncatu 18, 29200 Harjavalta
p. 02 674 3320, fax 02 674 3321

Teollisuuden teräsrakenteet
sekä laiteasennukset

ANOLAN VUOKRATYÖ OY

MAANRAKENNUS- URAKOINNIT

040 015 2067

ÖLJYSÄILIÖHUOLTO VELI-MATTI OJALA

Suoritan puhdistuksia, tarkastuksia,
korjauksia ja suojaus

edullisesti, ilman matkakuluja

040 543 3450

TULOKSIA

Satakunnan reservipiirien maastokilpailu
Katinkurun Ampumakeskus 13.9.

		aika	virhemillimetrit		ammunta		kokonaisaika
			lisäys aikaan		lisäys aikaan		
H40							
1. Marko Saari alik	Noormarkun-Ahlaisten reserviläiset	0:33:07	0 0:00:00	66	0:11:20		0:44:27
2. Antti Härkälä vänr	Säkylän-Köyliön reservinupseerit	0:45:13	0 0:00:00	83	0:05:40		0:50:53
H50							
1. Lasse Varjonen vääp	Huittisten seudun res	0:36:35	0 0:00:00	92	0:02:40		0:39:15
2. Juhani Koskiranta kers	Noormarkun-Ahlaisten reserviläiset	0:47:00	0 0:00:00	81	0:06:20		0:53:20
3. Antti Koskela kapt	Noormarkun seudun reserviupseerit	1:07:44	0 0:00:00	86	0:04:40		1:12:24
4. Paavo Hautajärvi maj	Noormarkun seudun reserviupseerit	1:01:51	25 0:06:15	73	0:09:00		1:17:06
H60							
1. Kai Hakanen ltn	Harjavanllan reserviupseerikerho	0:47:02	0 0:00:00	82	0:06:00		0:53:02
2. Arto Ahokas ylil	Noormarkun seudun reservinupseerit	0:55:19	0 0:00:00	86	0:04:40		0:59:59
3. Risto Vatanen vääp	Punkalaitumen reserviläiset	1:23:31	0 0:00:00	62	0:12:40		1:36:11
H70							
1. Markku Kuusiniemi kapt	Noormarkun seudun	0:57:16	0 0:00:00	83	0:05:40	1:02:56	1

Joukkue
1. Noormarkun seudun reservinupseerit 4:32:25

Tuloslaskenta J. Multisilta

Petri Ranta menestyi SRA:n mestaruuskilpailuissa

Sovelletun Reserviläisammunnan mestaruuskilpailut ratkaistiin tänä vuonna jaetulla vastuulla Heinolan ja Tyrrin ampumaradoilla. Ulvilan Reserviupseereiden Petri Ranta voitti vakio-50 -sarjan. – Rasteissa oli sopivasti haastetta – etenkin pistoolirasteissa, joissa ammuttiin paljon pitkiltä ampumaetäisyyksiltä. Vastaavasti kiväärillä ammuttiin usein lähietäisyyksiin, kommentoi Ranta.

Muita satakuntalaisten sijoituksia:
Olli-Pekka Bragge, Rauman Seudun Reserviläiset, kokonaiskilpailun 43 sija
Jari Sievänen, Rauman Reserviupseerikerho, kokonaiskilpailun 56. sija
Timo Rantala, Harjavanllan Reserviläiset, kokonaiskilapiun 100. sija
Salioja Matti, Punkalaitumen Reserviupseerikerho, kokonaiskilpailun 112. sija
Antti Paaso, Rauman Seudun Reserviläiset, kokonaiskilpailun 127. sija
Ilkka Naski, Harjavanllan Reserviläiset, kokonaiskilpailun 142. sija
Kilpailijoita oli kisassa 234.
Joukkueet sijoittuivat seuraavasti:
Satakunta Res: (Ilkka Naski, Antti Paaso, Olli-Pekka Bragge, Timo Rantala) 21. sija
Satakunta RU: (Petri Ranta, Jari Sievänen, Matti Salioja) 23. sija
Joukkueita oli mukana 47.

Satakunnan reservipiirien avoin perinneasekilpailu
Harjavanllassa 4.8.

Perinne kivääri
300m makuu 15+15 ls.

Sarja H50	
Matti Pihlajamäki	194
Jussi Vatka	191
Markku Kähkönen	159
Hannu Koota	128
Erkki Tuominen	115
Rauno Kivijärvi	96
Urpo Parkkali	56
Paavo Hautajärvi	50

Sarja H	
Veikko Palomäki	260
Mikko Kähkönen	252
Jari Sievänen	205
Pasi Laiho	194
Mikko Juuti	193
Mikko Huhtala	177
Ilkka Naski	174
Jukka Levola	16

Perinne pistooli 50m 30 ls.

Sarja H50	
Juhani Lukka	269
Matti Pihlajamäki	242
Rauno Kivijärvi	189
Hannu Koota	180
Markku Kähkönen	121

Sarja H	
Mikko Kähkönen	227
Veikko Palomäki	226
Mikko Huhtala	201
Jari Sievänen	182
Mikko Juuti	181
Ilkka Naski	106

kuvat: Juhani Lukka

On erittäin haastavaa ampua kolmensadan metrin päässä olevaan tauluun kiväärillä, jossa on avotähtäimet.

Ilkka Naski onnittelee perinne kiväärillä H50-sarjan voittanutta Matti Pihlajamäkeä. Vasemmalla tuloksia lukee kilpalun johtajana toiminut Mikko Kähkönen.

KOKOUKSIA

**Satakunnan Reserviupseeripiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry
Maanpuolustusnaisten Liitto
Satakunnan piiri ry**

PIIRIEN SYYSKOKOUKSET

**maanantaina 29.10.2018 klo 19.00
Huovinrinteen Upseerikerho, 27910 Säkö**

**Esitelmä klo 18.00:
Porin prikaatin koulutusosaston päällikkö,
everstiluutnantti Janne Varjonen**

Huomionosoitukset

Kahvitarjoilu 17.30 – 18.00

Kokouksissa käsitellään piirien sääntömääräiset asiat.
Virallisilla kokousedustajilla tulee olla valtakirja
omista yhdistyksistään.
Muilla on läsnäolo- ja puheoikeus.

Jäsenet tervetuloa !

Hallitukset

**Harjavallan
Reserviläisten
sääntömääräinen
syyskokous**

20.10.2018 ratamajalla kello 17:00

kahvitarjoilu

-Johtokunta

NAKKILAN RESERVILÄISET

**SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN
SYYSKOKOUS**

15. LOKAKUUTA

Juhlatalo Marimbassa

**Kahvitus ja esitelmä kello 19:00
Syykokous 19:30**

Esillä: sääntömääräiset asiat ja talouskirjanpito 2017

TERVETULOA

Uvilan reserviupseerikerho ry:n

SYYSKOKOUS

pidetään tiistaina 20.11.2018 klo 18.00

Cafe Hellmanin tiloissa, Friitalantie 11 B, Ulvila.

**Tilaisuus alkaa Porin Prikaatin komenta-
jan eversti Mika Kalliomaan alustuksella, jo-
ta ovat kaikki maanpuolustuksesta kiinnostu-
neet tervetulleita kuuntelemaan. Kokoukses-
sa käsitellään sääntömääräiset asiat.**

**Tervetuloa,
hallitus**

**UPSEERIEN, OPISTOUPSEERIEN,
RESERVIUPSEERIEN JA RESERVIALIUPSEERIEN
JÄSENKERHO**

Huovinrinteen Upseerikerho ry.

**Huovinrinteen Upseerikerho
p. 044 291 0281 / Marja-Leena Kankare**

**Palvelemme erilaisten
tilaisuuksien järjestämisessä.**

PORIN RESERVIUPSEERIKERHON

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

TIISTAINA 20.11.2018 KLO 18

**Syyskokous järjestetään kerhotiloissa, Uusikoivis-
tontie 83 as 57 (12 krs), Pori. Hallitus esittelee toi-
mintasuunnitelman, budjetin ja valitaan kerhohal-
lituksen jäsenet seuraavalle kaudelle. Sääntöjen
määrittämien asioiden lisäksi esityslistalla on kevät-
kokouksesta siirtynyt tilinpäätöksen hyväksyminen
ja toimintatarkastuskertomus. Tilaisuudessa palki-
taan kesän kerhoammunnoissa menestyneet.**

Tervetuloa!

Kankaanpään Seudun Reserviupseerit ry

ja

Kankaanpään Reserviläiset ry

**SYYSKOKOUKSET tiistaina 13.11.2018
klo 19.00 Kuntoutuskeskus Kankaanpää,
Kelankaari 4.**

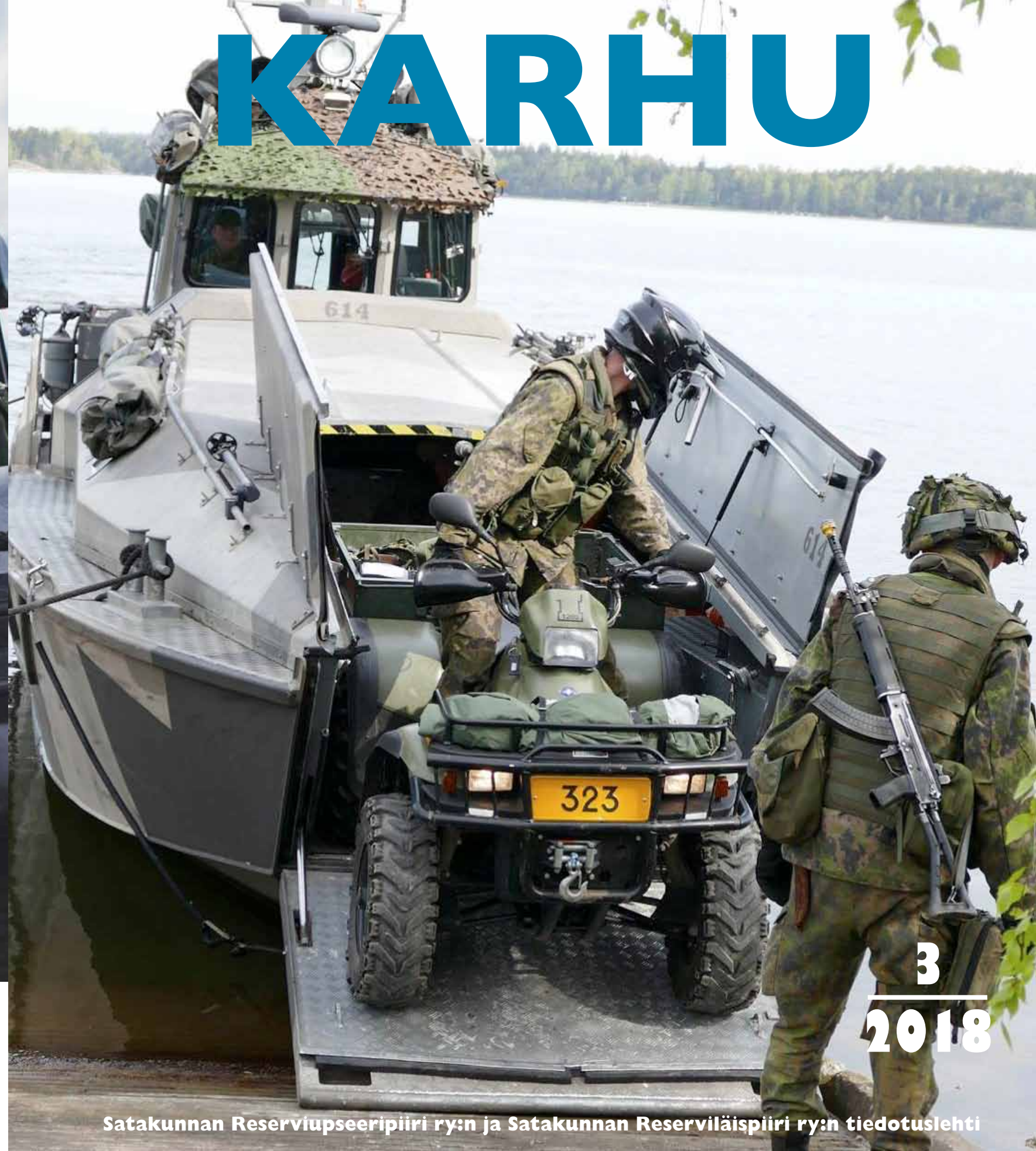
**Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.
Ennen kokousta reserviläisiltä, alustajana koulutuspäällikkö
Hannu Lammintausta MPK:n toiminnasta klo 18.00 alkaen.**

**Kahvitarjoilu
Tervetuloa. Hallitukset**

Puolustusvoimat

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa,
Länsi-Suomen Osuuspankki,

KARHU

3

2018

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti